

Uradni list

Evropske unije

C 8

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 55

11. januar 2012

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

II *Sporočila*

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija

2012/C 8/01	Odobritev državne pomoči v skladu s členoma 107 in 108 PDEU – Primeri, v katerih Komisija ne vloži ugovora ⁽¹⁾	1
2012/C 8/02	Sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena ⁽²⁾	4
2012/C 8/03	Sporočilo Komisije – Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011) ⁽²⁾	15
2012/C 8/04	Sporočilo Komisije – Odobritev vsebine osnutka Uredbe Komisije o pomoči de minimis za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena ⁽²⁾	23

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija

2012/C 8/05	Menjalni tečaji eura	28
-------------	----------------------------	----

SL

Cena:
3 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP, razen kar zadeva proizvode iz Priloge I k Pogodbi
⁽²⁾ Besedilo velja za EGP

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2012/C 8/06	Obvestilo o vodnikih Evropske unije po dobri praksi	29
-------------	---	----

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

2012/C 8/07	Podatki, ki so jih predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov ⁽¹⁾	30
2012/C 8/08	Obvestilo ministra za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske na podlagi člena 3(2) Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov	31
2012/C 8/09	Obvestilo ministra za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske na podlagi člena 3(2) Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov	32
2012/C 8/10	Obvestilo ministra za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske na podlagi člena 3(2) Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov	33
2012/C 8/11	Sporočilo ministra za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske v skladu s členom 3(2) Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov	34
2012/C 8/12	Povzetek podatkov, ki so jih predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov ⁽¹⁾	35

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Odobritev državne pomoči v skladu s členoma 107 in 108 PDEU

Primeri, v katerih Komisija ne vloži ugovora

(Besedilo velja za EGP, razen kar zadeva proizvode iz Priloge I k Pogodbi)

(2012/C 8/01)

Datum sprejetja odločitve	25.7.2011	
Referenčna številka državne pomoči	SA.32705 (11/N)	
Država članica	Madžarska	
Regija	—	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Agrár-erdészeti rendszerek kialakítása – EMVA (1698/2005/EK 44. cikk)	
Pravna podlaga	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az agrár-erdészeti rendszerek mezőgazdasági földterületeken történő első létrehozásához nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 46/2009. (IV. 16.) FVM rendelet	
Vrsta ukrepa	Shema pomoči	—
Cilj	Gozdarstvo, Razvoj podeželja (AGRI), Gozdarstvo	
Oblika pomoči	Neposredna subvencija	
Proračun	Skupni proračun: 413 milijona HUF Letni proračun: 137,67 milijona HUF	
Intenzivnost	80 %	
Trajanje	Do 31.12.2013	
Gospodarski sektorji	Gojenje drugih sadnih dreves in grmovnic, Mešano kmetijstvo	
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Drugi podatki	—	

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sl.htm

Datum sprejetja odločitve	25.7.2011	
Referenčna številka državne pomoči	SA.32706 (11/N)	
Država članica	Madžarska	
Regija	—	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Erdő-környezetvédelmi intézkedések – EMVA (1698/2005/EK 47. cikk)	
Pravna podlaga	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdő-környezetvédelmi intézkedésekhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről” szóló 124/2009. (IX. 24.) FVM rendelet	
Vrsta ukrepa	Shema pomoči	—
Cilj	Gozdarsstvo, Razvoj podeželja (AGRI), Varstvo okolja	
Oblika pomoči	Neposredna subvencija	
Proračun	Skupni proračun: 21 241,40 milijona HUF Letni proračun: 7,08 milijona HUF	
Intenzivnost	100 %	
Trajanje	Do 31.12.2013	
Gospodarski sektorji	Gojenje gozdov in druge gozdarske dejavnosti	
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Drugi podatki	—	

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sl.htm

Datum sprejetja odločitve	18.10.2011	
Referenčna številka državne pomoči	SA.32707 (11/N)	
Država članica	Madžarska	
Regija	—	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Nem termelő beruházások erdőterületen – erdőszerkezet átalakítása – EMVA (1698/2005/EK 49. cikk)	
Pravna podlaga	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről” szóló 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet	
Vrsta ukrepa	Shema pomoči	—
Cilj	Gozdarsstvo, Varstvo okolja	
Oblika pomoči	Neposredna subvencija	
Proračun	Skupni proračun: 11 034 HUF (v milijonih)	

Intenzivnost	100 %
Trajanje	Do 31.12.2013
Gospodarski sektorji	Gojenje gozdov in druge gozdarske dejavnosti
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sl.htm

Datum sprejetja odločitve	29.7.2011
Referenčna številka državne pomoči	SA.32709 (11/N)
Država članica	Madžarska
Regija	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Mezőgazdasági területek első erdősítése – EMVA (1698/2005/EK 43. cikk)
Pravna podlaga	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági területek erdősítéséhez nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 88/2007. (VIII. 17.) FVM rendelet
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Gozdarstvo, Razvoj podeželja (AGRI)
Oblika pomoči	Neposredna subvencija
Proračun	Skupni proračun: 40 879,19 milijona HUF Letni proračun: 13 262,39 milijona HUF
Intenzivnost	80 %
Trajanje	Do 31.12.2013
Gospodarski sektorji	Gojenje gozdov in druge gozdarske dejavnosti
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sl.htm

Sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena

(Besedilo velja za EGP)

(2012/C 8/02)

1. NAMEN IN PODROČJE UPORABE SPOROČILA

1. Storitve splošnega gospodarskega pomena ne izvirajo le iz skupnih vrednot Unije, ampak imajo tudi osrednjo vlogo pri spodbujanju socialne in teritorialne kohezije. Unija in države članice morajo v skladu s svojimi pristojnostmi zagotoviti, da se tovrstne storitve opravljajo na podlagi takšnih načel in pogojev, da lahko izpolnijo svoje naloge.
 2. Nekatere storitve splošnega gospodarskega pomena lahko javna ali zasebna podjetja⁽¹⁾ opravljajo brez posebne finančne podpore organov držav članic. Druge storitve se lahko opravljajo le, če zadevni organ izvajalcu ponuja finančno nadomestilo. Države članice lahko praviloma po svoji presoji določajo organiziranost in financiranje svojih storitev splošnega gospodarskega pomena, saj v zvezi s tem ni posebnih pravil Unije.
 3. Namen tega sporočila je pojasniti ključne pojme, ki se upoštevajo pri uporabi pravil o državni pomoči glede nadomestil za javne storitve⁽²⁾. Zato se bo osredotočilo na tiste zahteve glede državne pomoči, ki so najpomembnejše za nadomestilo za javne storitve.
 4. Komisija hkrati s tem sporočilom predvideva uvedbo posebne uredbe o pomoči *de minimis* za storitve splošnega gospodarskega pomena s pojasnili o nekaterih ukrepih nadomestil, ki ne pomenijo državne pomoči v smislu člena 107 Pogodbe⁽³⁾, ter objavlja sklep⁽⁴⁾ o razglasitvi nekaterih vrst nadomestil za storitve splošnega gospodarskega pomena, ki pomenijo državno pomoč, za združljive s Pogodbo v skladu s členom 106(2) Pogodbe in o njihovem izvzetju iz obveznosti priglasitve v skladu s členom 108(3) Pogodbe ter okvir⁽⁵⁾, v katerem so določeni pogoji, v skladu s katerimi se državna pomoč za storitve splošnega gospodarskega pomena, ki ni zajeta s sklepom, lahko razglasi za združljivo v skladu s členom 106(2) Pogodbe.
 5. To sporočilo ne posega v uporabo drugih določb prava Unije, zlasti tistih, ki se nanašajo na javna naročila in zahteve, ki izhajajo iz Pogodbe in sektorske zakonodaje Unije. Kadar se javni organ odloči, da bo za opravljanje storitve pooblastil tretjo osebo, mora delovati v skladu s pravom Unije, ki ureja javna naročila ter je vsebovano v členih 49 do 56 Pogodbe, direktivah Unije o javnih naročilih (Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštinih storitev⁽⁶⁾) in Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev⁽⁷⁾) in sektorskih pravilih⁽⁸⁾. Tudi kadar se zadevni direktivi o javnih naročilih ne uporabljata ali se samo delno uporabljata (na primer za koncesije za javne storitve in naročila storitev, navedene v Prilogi IIB k Direktivi 2004/18/ES, vključno z več vrstami socialnih storitev), bo pri oddaji naročil kljub temu verjetno treba upoštevati zahteve iz Pogodbe glede preglednosti, enakega obravnavanja, sorazmernosti in vzajemnega priznavanja⁽⁹⁾.
 6. Komisija bo poleg vprašanj, ki so obravnavana v tem sporočilu, Sklepu 2012/21/EU in Sporočilu Komisije o okviru EU za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve (2011), odgovorila na posamezna vprašanja, ki izhajajo iz uporabe pravil o državni pomoči za storitve splošnega gospodarskega pomena. Vprašanja bo med drugim moč zastaviti prek interaktivne informacijske službe o storitvah splošnega pomena, ki je dostopna prek spletne strani Komisije⁽¹⁰⁾.
- ⁽¹⁾ Pogodbi v skladu s členom 345 Pogodbe v ničemer ne posegata v lastninskopravno ureditev v državah članicah. Zato pravila o konkurenci ne razlikujejo med podjetji v javni ali zasebni lasti.
- ⁽²⁾ Nadaljnje usmeritve so na voljo v Priročniku za uporabo pravil Evropske unije o državnih pomočeh, javnih naročilih in notranjem trgu pri storitvah splošnega gospodarskega pomena, zlasti storitvah splošnega pomena na področju socialne varnosti, SEC(2010) 1545 konč. z dne 7. decembra 2010.
- ⁽³⁾ Glej stran 23 tega Uradnega lista.
- ⁽⁴⁾ Sklep komisije 2012/21/EU z dne 21. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (UL L 7, 11.1.2012, str. 3).
- ⁽⁵⁾ Glej stran 15 tega Uradnega lista.
- ⁽⁶⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 1.
- ⁽⁷⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 114.
- ⁽⁸⁾ Glej na primer Uredbo (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniskega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1).
- ⁽⁹⁾ Zadeva C-324/98, Telaustria Verlags GmbH in Telefonadress GmbH proti Telekom Austria AG, Recueil, str. I-10745, točka 60, ter Razlagalno sporočilo Komisije o zakonodaji Skupnosti, ki velja za oddajo javnih naročil, ki niso zajeta ali so samo delno zajeta v direktivah o javnih naročilih (UL C 179, 1.8.2006, str. 2).
- ⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/services_general_interest/registration/form_en.html

7. To sporočilo ne posega v ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije.

2. SPLOŠNE DOLOČBE V ZVEZI S POJMOM DRŽAVNE POMOČI

2.1 Pojem podjetja in gospodarske dejavnosti

8. Po členu 107(1) Pogodbe se pravila o državni pomoči na splošno uporabljajo le, kadar je prejemnik „podjetje“. Zato je vprašanje, ali se izvajalca storitve splošnega gospodarskega pomena obravnava kot podjetje ali ne, temeljnega pomena za uporabo pravil o državni pomoči.

2.1.1 Splošna načela

9. Sodišče je dosledno obravnavalo podjetja kot subjekte, ki opravljajo gospodarsko dejavnost, ne glede na njihov pravni status in način financiranja⁽¹⁾. Razvrstitev posameznega subjekta med podjetja je torej v celoti odvisna od njegovih dejavnosti. Iz tega splošnega načela izhajajo tri pomembne posledice:

Prvič, status subjekta v okviru nacionalne zakonodaje ni ključnega pomena. Kot primer lahko navedemo subjekt, ki je po nacionalni zakonodaji razvrščen med združenja ali športne klube, a ga je v smislu člena 107(1) Pogodbe kljub temu morda treba obravnavati kot podjetje. S tega vidika je edino pomembno merilo, ali opravlja gospodarsko dejavnost.

Drugič, pravila o državni pomoči se ne uporabljajo le za pridobitne subjekte. V skladu s sodno prakso Sodišča in Splošnega sodišča lahko tudi nepridobitni subjekti na trgu ponujajo blago in storitve⁽²⁾. Če slednji tega ne počnejo, so njihove dejavnosti seveda v celoti zunaj področja uporabe nadzora državne pomoči.

Tretjič, razvrstitev subjekta med podjetja je vedno odvisna od posamezne dejavnosti. Subjekt, ki izvaja gospodarske in negospodarske dejavnosti, je treba obravnavati kot podjetje le v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi.

⁽¹⁾ Združene zadeve C-180/98 do C-184/98, Pavlov in drugi, Recueil, str. I-6451.

⁽²⁾ Združene zadeve 209/78 do 215/78 in 218/78, Van Landewyck, Recueil, str. 3125, točka 21; zadeva C-244/94, FFSA in drugi, Recueil, str. I-4013; zadeva C-49/07, MOTOE, ZOdL., str. I-4863, točki 27 in 28.

10. Ločena pravna subjekta se lahko pri uporabi pravil o državni pomoči obravnavata kot ena gospodarska enota. Ta gospodarska enota se nato obravnava kot zadevno podjetje. Pri tem Sodišče prouči obstoj nadzornega deleža ali funkcionalne, gospodarske in strukturne povezave⁽³⁾. Po drugi strani pa subjekt, ki sam ne dobavlja blaga na trg ali na njem ne opravlja storitev, ni podjetje zgolj zaradi imetništva deležev, čeprav so večinski, če mu to imetništvo daje le pravice, povezane s statusom delničarja ali člana in, kadar je ustrezno, s prejemom dividend, ki so le posledica lastništva sredstev⁽⁴⁾.

11. Da bi Sodišče razjasnilo razliko med gospodarskimi in negospodarskimi dejavnostmi, je dosledno zastopalo stališče, da je kakršna koli dejavnost, v okviru katere se na trgu ponujajo blago in storitve, gospodarska dejavnost⁽⁵⁾.

12. Obstoj trga za nekatere storitve je lahko odvisen od tega, kako so v zadevni državi članici organizirane⁽⁶⁾. Pravila o državni pomoči se uporabljajo le, kadar se določena dejavnost opravlja v tržnem okolju. Zato se lahko gospodarska narava nekaterih storitev med državami članicami razlikuje. Poleg tega se lahko zaradi politične izbire ali gospodarskega razvoja razvrstitev zadevne storitve sčasoma spremeni. Današnje netržne dejavnosti lahko v prihodnosti postanejo tržne in obratno.

13. Odločitev organa, da tretjim osebam ne bo omogočil opravljanja določene storitve (na primer ker želi storitev opravljati interno), ne izključuje obstoja gospodarske dejavnosti. Četudi je trg s tem zaprt, gre za gospodarsko dejavnost, kadar so drugi subjekti pripravljeni opravljati

⁽³⁾ Zadeva C-480/09 P, AceaElectrabel Produzione SpA proti Komisiji, ZOdL., točke 47 do 55; zadeva C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA in drugim, ZOdL., str. I-289, točka 112.

⁽⁴⁾ Zadeva C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA in drugim, ZOdL., str. I-289, točke 107 do 118 in 125.

⁽⁵⁾ Zadeva 118/85, Komisija proti Italiji, Recueil, str. 2599, točka 7; zadeva C-35/96, Komisija proti Italiji, Recueil, str. I-3851, točka 36; združene zadeve C-180/98 do C-184/98, Pavlov in drugi, točka 75.

⁽⁶⁾ Združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre, Recueil, str. I-637.

storitev na zadevnem trgu in bi jo tudi lahko opravljali. Dejstvo, da se določena storitev opravlja interno ⁽¹⁾, na splošno ni pomembno za gospodarsko naravo dejavnosti ⁽²⁾.

14. Ker je razlikovanje med gospodarskimi in negospodarskimi storitvami odvisno od političnih in gospodarskih razmer v zadevni državi članici, ni mogoče pripraviti izčrpnega seznama dejavnosti, za katere bi lahko vnaprej trdili, da niso gospodarske. Takšen seznam ne bi zagotavljal resnične pravne varnosti in bi bil le malo uporaben. V naslednjih točkah je zato pojasnjena razlika med dejavnostmi po številnih pomembnih področjih.

15. Ker v Pogodbah gospodarske dejavnosti niso opredeljene, lahko v sodni praksi najdemo različna merila za uporabo pravil notranjega trga in za uporabo konkurenčnega prava ⁽³⁾.

2.1.2 Izvajanje javnih pooblastil

16. Iz sodne prakse Sodišča je razvidno, da se člen 107 Pogodbe ne uporablja, kadar država „izvaja javna pooblastila“ ⁽⁴⁾ ali kadar organi, ki izvirajo iz države, „svoje dejavnosti opravljajo kot javni organi“ ⁽⁵⁾. Za subjekt je mogoče sklepati, da izvaja javna pooblastila, kadar je njegova dejavnost naloga, ki je del bistvenih nalog države ali je povezana z navedenimi nalogami po svoji naravi, namenu in pravilih, ki jih mora upoštevati ⁽⁶⁾. Na splošno dejavnosti, ki so neločljivo povezane s posebnimi pravicami uradnega organa in jih izvaja država, niso gospodarske dejavnosti,

razen če se zadevna država odloči uvesti tržne mehanizme. Kot primere je mogoče navesti dejavnosti, povezane z:

- (a) vojsko ali policijo;
- (b) varnostjo zračne plovbe in nadzorom nad njo ⁽⁷⁾;
- (c) varnostjo pomorskega prevoza in nadzorom nad njim ⁽⁸⁾;
- (d) nadzorom zračnega onesnaženja ⁽⁹⁾ ter
- (e) organizacijo, financiranjem in izvrševanjem zapornih kazni ⁽¹⁰⁾.

2.1.3 Socialna varnost

17. Razvrstitev shem na področju socialne varnosti med sheme, ki vključujejo gospodarske dejavnosti, je odvisna od njihove organiziranosti in strukture. Sodišče in Splošno sodišče v osnovi razlikujeta med shemami, ki temeljijo na načelu solidarnosti, in gospodarskimi shemami.
18. Sodišče in Splošno sodišče uporabljata vrsto meril za določitev, da shema socialne varnosti temelji na solidarnosti in torej ne vključuje gospodarske dejavnosti. V tem pogledu je lahko pomembnih več dejavnikov, in sicer:

- (a) ali je udeležba v shemi obvezna ⁽¹¹⁾;
- (b) ali ima shema izključno socialni namen ⁽¹²⁾;
- (c) ali je shema nepridobitna ⁽¹³⁾;

⁽¹⁾ Glej Sklepne predloge generalnega pravobranilca – Geelhoed – v zadevi C-295/05, Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo) proti Transformación Agraria SA (Tragsa) in Administración del Estado, ZODl., str. I-2999, točke 110 do 116; člena 5(2) in 6(1) Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70, UL L 315, 3.12.2007, str. 1; ter Sklep Komisije 2011/501/EU z dne 23. februarja 2011 o državni pomoči C 58/06 (ex NN 98/05), ki jo je Nemčija odobrila podjetjema Bahnen der Stadt Monheim (BSM) in Rheinische Bahngesellschaft (RBG) v združenju Verkehrsverbund Rhein-Ruhr, UL L 210, 17.8.2011, str. 1, odstavek 208 in 209.

⁽²⁾ Prav tako ni pomembno za vprašanje, ali je mogoče dejavnost opredeliti kot storitev splošnega gospodarskega pomena; glej oddelek 3.2.

⁽³⁾ Zadeva C-519/04 P, David Meca-Medina in Igor Majcen proti Komisiji, ZODl., str. I-6991, točke 30 do 33; zadeva C-350/07, Kattner Stahlbau, ZODl., str. I-1513, točke 66, 72, 74 in 75; Sklepni predlogi generalnega pravobranilca – Poiares Maduro – 10. novembra 2005 v zadevi C-205/03 P, FENIN, ZODl., str. I-6295, točki 50 in 51.

⁽⁴⁾ Zadeva C-118/85, Komisija proti Italiji, točki 7 in 8.

⁽⁵⁾ Zadeva C-30/87, Bodson/Pompes funèbres des régions libérées, Recueil, str. I-2479, točka 18.

⁽⁶⁾ Glej zlasti zadevo C-364/92, SAT/Eurocontrol, Recueil, str. I-43, točka 30.

⁽⁷⁾ Zadeva C-364/92, SAT/Eurocontrol, točka 27; zadeva C-113/07 P, Selex Sistemi Integrati proti Komisiji, ZODl., str. I-2207, točka 71.

⁽⁸⁾ Odločba Komisije z dne 16. oktobra 2002 v zadevi N 438/02 – Belgija – Pomoč pristaniškim upravam, UL C 284, 21.11.2002.

⁽⁹⁾ Zadeva C-343/95, Calì & Figli, Recueil, str. I-1547, točka 22.

⁽¹⁰⁾ Odločba Komisije v zadevi N 140/06 – Litva – Dodelitev subvencij državnim podjetjem, ki delujejo v kazenskih ustanovah, UL C 244, 11.10.2006.

⁽¹¹⁾ Združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre, Recueil, str. I-637, točka 13.

⁽¹²⁾ Zadeva C-218/00, Cisl in INAIL, Recueil, str. I-691, točka 45.

⁽¹³⁾ Združene zadeve C-264/01, C-306/01, C-354/01 in C-355/01, AOK Bundesverband, Recueil, str. I-2493, točke 47 do 55.

- (d) ali je izplačana podpora neodvisna od prispevkov ⁽¹⁾,
- (e) ali izplačana podpora ni nujno sorazmerna s prihodki zavarovanca ⁽²⁾ ter
- (f) ali shemo nadzoruje država ⁽³⁾.
19. Take sheme, ki temeljijo na solidarnosti, je treba razlikovati od gospodarskih shem ⁽⁴⁾. V nasprotju s shemami, ki temeljijo na solidarnosti, je za gospodarske sheme pogosto značilno:
- (a) neobvezno članstvo ⁽⁵⁾;
- (b) načelo kapitalizacije (upravičenost do izplačila je odvisna od vplačanih prispevkov in finančnih rezultatov sheme) ⁽⁶⁾;
- (c) pridobitni namen ⁽⁷⁾ ter
- (d) zagotovitev upravičenosti do dodatnih izplačil, ki niso vključena v osnovno shemo ⁽⁸⁾.

20. Nekatere sheme združujejo značilnosti obeh kategorij. V takih primerih je razvrstitev sheme odvisna od analize več elementov in njihove pomembnosti v shemi ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre, točke 15 do 18.

⁽²⁾ Zadeva C-218/00, Cisl in INAIL, točka 40.

⁽³⁾ Združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre, točka 14; zadeva C-218/00, Cisl in INAIL, točke 43 do 48; združene zadeve C-264/01, C-306/01, C-354/01 in C-355/01, AOK Bundesverband, točke 51 do 55.

⁽⁴⁾ Glej zlasti zadevo C-244/94, FFSA in drugi, točka 19.

⁽⁵⁾ Zadeva C-67/96, Albany, Recueil, str. I-5751, točke 80 do 87.

⁽⁶⁾ Zadeva C-244/94, FFSA in drugi, točke 9 in 17 do 20; zadeva C-67/96, Albany, točke 81 do 85; glej tudi združene zadeve C-115/97 do C-117/97, Brentjens, Recueil, str. I-6025, točke 81 do 85, zadevo C-219/97, Drijvende Bokken, Recueil, str. I-6121, točke 71 do 75, in združene zadeve C-180/98 do C-184/98, Pavlov in drugi, točki 114 in 115.

⁽⁷⁾ Združene zadeve C-115/97 do C-117/97, Brentjens.

⁽⁸⁾ Združene zadeve C-180/98 do C-184/98, Pavlov in drugi.

⁽⁹⁾ Zadeva C-350/07, Kattner Stahlbau, ZODL, str. I-1513.

2.1.4 Zdravstveno varstvo

21. V Uniji imajo države članice zelo različne sisteme zdravstvenega varstva. Stopnja konkurence med izvajalci zdravstvenih storitev v tržnem okolju je v veliki meri odvisna od naslednjih nacionalnih posebnosti.
22. V nekaterih državah članicah so javne bolnišnice sestavni del nacionalnega sistema zdravstvenega varstva in skoraj v celoti temeljijo na načelu solidarnosti ⁽¹⁰⁾. Takšne bolnišnice se financirajo neposredno iz prispevkov za socialno varnost in drugih državnih virov, za člane sheme pa storitve opravljajo zastoj na podlagi splošne pokritosti ⁽¹¹⁾. Sodišče in Splošno sodišče sta potrdili, da v državah s tako strukturo zadevne organizacije ne delujejo kot podjetja ⁽¹²⁾.
23. Kadar obstaja navedena struktura, tudi dejavnosti, ki bi same po sebi lahko bile gospodarske narave, vendar se opravljajo le za zagotavljanje druge negospodarske storitve, ne razvrščamo med gospodarske. Organizacija, ki kupuje blago, četudi v velikih količinah, da bi opravljala negospodarsko storitev, ne deluje kot podjetje samo zato, ker je kupec na zadevnem trgu ⁽¹³⁾.
24. V veliko drugih državah članicah bolnišnice in drugi izvajalci zdravstvenih storitev svoje storitve opravljajo v zameno za plačilo, bodisi neposredno od bolnikov ali prek njihovega zavarovanja ⁽¹⁴⁾. V takšnih sistemih obstaja med bolnišnicami določena stopnja konkurence v zvezi z opravljanjem zdravstvenih storitev. Zgolj dejstvo, da zdravstvene storitve opravlja javna bolnišnica, v tovrstnih primerih ni dovolj, da bi se lahko dejavnost razvrstila med negospodarske dejavnosti.
25. Sodišče in Splošno sodišče sta prav tako pojasnili, da je treba zdravstvene storitve, ki jih na lastno odgovornost in v zameno za plačilo izvajajo neodvisni zdravniki in drugi zasebni izvajalci, obravnavati kot gospodarsko dejavnost ⁽¹⁵⁾. Enako načelo se uporablja v zvezi z neodvisnimi lekarnami.

⁽¹⁰⁾ V sodni praksi Sodišča je najboljši tak primer španski nacionalni zdravstveni sistem (glej zadevo T-319/99, FENIN, Recueil, str. II-357).

⁽¹¹⁾ Mogoče je, da dajatve, ki krijejo le majhen delež dejanskih stroškov storitve, zaradi splošnih značilnosti sistema ne bodo vplivale na razvrstitev storitve med negospodarske.

⁽¹²⁾ Zadeva T-319/99, FENIN, Recueil, str. II-357, točka 39.

⁽¹³⁾ Zadeva T-319/99, FENIN, točka 40.

⁽¹⁴⁾ Glej na primer zadevo C-244/94, FFSA, zadevo C-67/96, Albany, združene zadeve C-115/97, C-116/97 in C-117/97, Brentjens, ter zadevo C-219/97, Drijvende Bokken.

⁽¹⁵⁾ Glej združene zadeve C-180 do C-184/98, Pavlov in drugi, točki 75 in 77.

2.1.5 Izobraževanje

26. Sodna praksa Unije je določila, da se lahko sistem javnega izobraževanja, ki se organizira v okviru nacionalnega sistema izobraževanja ter ga financira in nadzira država, lahko obravnava kot negospodarska dejavnost. S tem v zvezi je Sodišče navedlo, da država,

„z vzpostavitvijo in ohranjanjem takega sistema javnega izobraževanja, načeloma financiranega iz javnega proračuna in ne iz prispevkov učencev ali njihovih staršev, namreč nima namena sodelovati v pridobitnih dejavnostih, temveč izpolnjuje naloge, ki jih ima do svojih prebivalcev na socialnem, kulturnem in izobraževalnem področju“⁽¹⁾.

27. V skladu z isto sodno prakso dejstvo, da morajo učenci ali njihovi starši včasih plačati določen znesek za poučevanje ali vpis, ki je namenjen kritju operativnih stroškov sistema, načeloma ne vpliva na negospodarsko naravo sistema javnega izobraževanja. Takšni finančni prispevki pogosto krijejo le majhen del dejanskih stroškov storitve in jih zato ni mogoče obravnavati kot plačilo za opravljeno storitev. Zato tovrstni prispevki ne spreminjajo negospodarske narave splošnih izobraževalnih storitev, ki se v glavnem financirajo iz državne blagajne⁽²⁾. Ta načela lahko zajemajo javne izobraževalne storitve, kot je poklicno usposabljanje⁽³⁾, zasebne in javne osnovne šole⁽⁴⁾ in vrtce⁽⁵⁾, poučevanje na univerzah, ki se opravlja postransko⁽⁶⁾, ter univerzitetno izobraževanje⁽⁷⁾.

28. Takšno javno opravljanje izobraževalnih storitev je treba razlikovati od storitev, ki jih v glavnem financirajo starši ali učenci ali pa imajo komercialne prihodke. V slednjo kategorijo spadajo na primer komercialna podjetja, ki organizirajo visokošolsko izobraževanje, ki ga v celoti financirajo študenti. V nekaterih državah članicah lahko javne institucije zagotavljajo tudi izobraževalne storitve, ki jih je

treba zaradi njihovih značilnosti, strukture financiranja in obstoja konkurenčnih zasebnih organizacij obravnavati kot gospodarske.

29. Komisija je v Okviru Skupnosti za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije⁽⁸⁾ pojasnila, da nekatere dejavnosti univerz in raziskovalnih organizacij ne spadajo v področje uporabe pravil o državni pomoči. Gre za osnovne dejavnosti raziskovalnih organizacij, in sicer:

(a) izobraževanje za več in bolj usposobljene človeške vire;

(b) vodenje neodvisnih raziskav in razvoja za več znanja in boljše razumevanje, vključno s sodelovalnimi raziskavami in razvojem, ter

(c) razširjanje rezultatov raziskav.

30. Komisija je tudi pojasnila, da so dejavnosti prenosa tehnologij (licenciranje, ustvarjanje „oddaljenih podjetij“ ali druge oblike upravljanja znanja, ki so jih oblikovale raziskovalne organizacije) negospodarske narave, če so interne narave⁽⁹⁾ in je ves dohodek ponovno vložen v osnovne dejavnosti zadevnih raziskovalnih organizacij⁽¹⁰⁾.

2.2 Državna sredstva

31. Državno pomoč v smislu člena 107 Pogodbe lahko pomenijo samo ugodnosti, ki se dodelijo neposredno ali posredno iz državnih sredstev⁽¹¹⁾. Ugodnosti, ki jih financirajo zasebni viri, lahko okrepijo položaj nekaterih podjetij, vendar ne spadajo v področje uporabe člena 107 Pogodbe.

32. Tak prenos državnih sredstev lahko poteka v veliko oblikah, kot so neposredna nepovratna sredstva, davčne olajšave in plačila v naravi. Zlasti dejstvo, da država ne zaračunava tržnih cen za nekatere storitve, pomeni, da se odreja državnim sredstvom. Sodišče je v svoji sodbi v

⁽¹⁾ Glej med drugim zadevo C-318/05, Komisija proti Nemčiji, ZOdL., str. I-6957, točka 68. Glej tudi Odločbo Komisije z dne 25. aprila 2001 N 118/00 – Državne subvencije profesionalnim športnim klubom in Odločbo Nadzornega organa Efte v zadevi 68123 – Norveška – Nasjonal digital læringsarena, 12.10.2011, str. 9.

⁽²⁾ Sodba Sodišča Efte z dne 21. februarja 2008 v zadevi E-5/07.

⁽³⁾ Zadeva 263/86, Humbel, Recueil, str. I-5365.

⁽⁴⁾ Zadeva C-318/05, Komisija proti Nemčiji, ZOdL., str. I-6957; zadeva C-76/05, Schwartz, ZOdL., str. 6849.

⁽⁵⁾ Sodba Sodišča Efte z dne 21. februarja 2008 v zadevi E-5/07.

⁽⁶⁾ Zadeva C-281/06, Jundt, ZOdL., str. I-12231.

⁽⁷⁾ Zadeva 109/92, Wirth, Recueil, str. I-6447.

⁽⁸⁾ Glej Okvir Skupnosti za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije, UL C 323, 30.12.2006, str. 1.

⁽⁹⁾ V skladu z opombo 25 Okvira Skupnosti za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije „interna narava“ pomeni razmere, v katerih znanje raziskovalne organizacije upravlja bodisi oddelek ali podružnica raziskovalne organizacije ali več različnih raziskovalnih organizacij skupaj. Sklepanje pogodb za izvajanje posebnih storitev s tretjimi osebami prek javnega razpisa ni v nasprotju z interno naravo takih dejavnosti.

⁽¹⁰⁾ Glej odstavek 3.1.1 in 3.1.2 Okvira Skupnosti za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije.

⁽¹¹⁾ Združene zadeve C-52/97 do C-54/97, Viscido in drugi, Recueil, str. I-2629, točka 13, ter zadeva C-53/00, Ferring, Recueil, str. I-9067, točka 16. Glej tudi zadevo C-379/98, PreussenElektra AG proti Schleswig AG, Recueil, str. I-2099.

zadevi C-482/99, Francija proti Komisiji ⁽¹⁾, potrdilo, da so sredstva javnega podjetja državna sredstva v smislu člena 107 Pogodbe, saj lahko javni organi ta sredstva nadzorujejo. Kadar sredstva za financiranje podjetja, pooblaščenega za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, zagotavlja javno podjetje in se lahko pripišejo državi, lahko to financiranje pomeni državno pomoč.

33. Dodelitev dovoljenj za zasedbo ali uporabo javnega prostora ali drugih posebnih ali izključnih pravic, ki imajo ekonomsko vrednost, brez javnega razpisa lahko pomeni odrekovanje državnim sredstvom in ustvarjanje ugodnosti za upravičence ⁽²⁾.

34. Države članice lahko v nekaterih primerih financirajo storitev splošnega gospodarskega pomena iz dajatev ali prispevkov, ki jih plačujejo nekatera podjetja ali uporabniki, zadevni prihodki pa se prenesejo na podjetja, pooblaščenega za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena. Tovrstno ureditev financiranja je Sodišče proučilo zlasti v svoji sodbi v zadevi 173/73, Italija proti Komisiji ⁽³⁾, v kateri je navedlo:

„Ker se zadevna sredstva financirajo prek obveznih prispevkov, ki jih nalaga državna zakonodaja, in ker se, kakor je razvidno iz te zadeve, upravljajo in porazdelijo v skladu z določbami navedene zakonodaje, jih je treba obravnavati kot državna sredstva v smislu člena 107 Pogodbe, tudi če jih upravljajo institucije, ki so ločene od javnih organov.“

35. Podobno je Sodišče v sodbi v združenih zadevah C-78/90 do C-83/90, Compagnie Commerciale de l'Ouest ⁽⁴⁾, potrdilo, da ukrepi, ki se financirajo iz davkom podobnih dajatev, pomenijo ukrepe, ki se financirajo iz državnih sredstev.

36. V skladu z navedenim so nadomestila za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki se financirajo

iz davkom podobnih dajatev ali obveznih prispevkov, ki jih nalaga država, pri čemer se sredstva upravljajo in porazdelijo v skladu z zakonodajo, nadomestila iz državnih sredstev.

2.3 Učinek na trgovino

37. Da bi nadomestilo za javne storitve spadalo v področje uporabe člena 107 Pogodbe, mora vplivati na trgovino med državami članicami ali groziti, da bo nanjo vplivalo. Takšen učinek praviloma predpostavlja obstoj trga, ki je odprt za konkurenco. Zato se v primerih, ko se trgi odprejo za konkurenco na podlagi zakonodaje Unije ali nacionalne zakonodaje ali dejanskega gospodarskega razvoja, uporabljajo pravila o državni pomoči. V takih primerih države članice obdržijo svojo diskrecijsko pravico glede načina opredelitve, organizacije in financiranja storitev splošnega gospodarskega pomena, za katere velja nadzor državne pomoči, kadar se nadomestilo dodeli zasebnemu ali javnemu ponudniku storitve splošnega gospodarskega pomena (vključno z notranjim ponudnikom). Kadar je bil trg rezerviran za eno podjetje (vključno z notranjim ponudnikom), za nadomestilo temu podjetju prav tako velja nadzor državne pomoči. Kadar se gospodarska dejavnost odpre za konkurenco, odločitev o zagotovitvi storitve splošnega gospodarskega pomena z metodami, ki niso postopki oddaje javnih naročil in zagotavljajo najnižje stroške za skupnost, lahko privede do izkrivljanja v obliki preprečevanja vstopa konkurentom ali olajšanja razširitve dejavnosti upravičenca na drugih trgih. Izkrivljanje se lahko pojavi tudi na trgih proizvodnih dejavnikov. Pomoč, dodeljena podjetju, ki deluje na neliberaliziranem trgu, lahko vpliva na trgovino, če je podjetje, ki prejme pomoč, hkrati dejavno še na liberaliziranih trgih ⁽⁵⁾.

38. Ukrepi pomoči lahko vplivajo na trgovino tudi, kadar podjetje, ki prejme pomoč, samo ne sodeluje pri čezmejnih dejavnostih. V takih primerih se lahko domača ponudba ohranja ali povečuje, zaradi tega pa je manj priložnosti za podjetja s sedežem v drugih državah članicah, da bi ponudila svoje storitve v zadevni državi članici ⁽⁶⁾.

39. V skladu s sodno prakso Sodišča ni praga ali odstotka, pod katerim bi se lahko štelo, da ni vpliva na trgovino med državami članicami ⁽⁷⁾. Sorazmerno majhen znesek pomoči ali sorazmerno majhna velikost podjetja, ki prejme pomoč, ne pomeni avtomatsko, da vpliv na trgovino med državami članicami ni mogoč.

⁽¹⁾ Recueil, str. I-4397.

⁽²⁾ Zadeva C-462/99, Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH proti Telekom-Control-Kommission in Mobilkom Austria AG, Recueil, str. I-05197, točki 92 in 93; zadeva T-475/04, Bouygues in Bouygues Télécom SA proti Komisiji, ZOdl., str. II-02097, točke 101, 104, 105 in 111.

⁽³⁾ Zadeva 173/73, Italija proti Komisiji, Recueil, str. 709, točka 16. Glej tudi zadevo 78/79, Steinike, Recueil, str. 595, točka 21, zadevo C 206/06, Essent Network, ZOdl., str. 5497, točke 47, 57 in 96.

⁽⁴⁾ Compagnie Commerciale de l'Ouest in drugi proti Receveur Principal des Douanes de La Pallice Port, Recueil, str. I-1847, točka 35. Glej tudi združene zadeve C-34/01 do C-38/01, Enirisorse SpA proti Ministero delle Finanze, Recueil, str. I-14243, točka 26.

⁽⁵⁾ Združene zadeve T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 do T-607/97, T-1/98, T-3/98 do T-6/98 in T-23/98, Mauro Alzetta in drugi proti Komisiji, Recueil, str. II-2319, točke 143 do 147.

⁽⁶⁾ Glej zlasti zadevo C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsident Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Recueil, str. I-7747.

⁽⁷⁾ Zadeva C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsident Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, točka 81.

40. Po drugi strani je Komisija v več zadevah ugotovila, da so bile dejavnosti v celoti lokalne in niso vplivale na trgovino med državami članicami. Takšni primeri so:

- (a) plavalni bazeni, ki jih uporablja večinoma lokalno prebivalstvo ⁽¹⁾;
- (b) lokalne bolnišnice, namenjene izključno lokalnemu prebivalstvu ⁽²⁾;
- (c) lokalni muzeji, za katere ni verjetno, da bodo privabljali tuje obiskovalce ⁽³⁾, ter
- (d) lokalni kulturni dogodki, pri katerih je morebitno občinstvo omejeno na lokalno prebivalstvo ⁽⁴⁾.

41. Komisiji ni treba proučiti vse finančne podpore, ki jo dodelijo države članice. Uredba (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* ⁽⁵⁾ določa, da pomoč, ki ne presega 200 000 EUR na podjetje v katerem koli obdobju treh proračunskih let, ne spada na področje uporabe člena 107(1) Pogodbe. Posebne zgornje meje za pomoč *de minimis* se uporabljajo v transportnem, ribiškem in kmetijskem sektorju ⁽⁶⁾, pri čemer Komisija namerava sprejeti uredbo s posebno zgornjo mejo za pomoč *de minimis* za lokalne storitve splošnega gospodarskega pomena.

3. POGOJI, POD KATERIMI NADOMESTILO ZA JAVNE STORITVE NE POMENI DRŽAVNE POMOČI

3.1 Merila, ki jih je določilo Sodišče

42. Sodišče je v svoji sodbi v zadevi Altmark ⁽⁷⁾ nadalje pojasnilo pogoje, pod katerimi nadomestilo za javne storitve ne pomeni državne pomoči, če ni bilo dodeljenih nobenih ugodnosti.

⁽¹⁾ Odločba Komisije v zadevi N 258/00 – Nemčija – Bazen za rekreacijo Dorsten, UL C 172, 16.6.2001, str. 16.

⁽²⁾ Odločba Komisije v zadevi N 543/01 – Irska – Davčne olajšave za bolnišnice, UL C 154, 28.6.2002, str. 4.

⁽³⁾ Odločba Komisije v zadevi N 630/03 – Italija – Lokalni muzeji – Sardinija, UL C 275, 8.12.2005, str. 3.

⁽⁴⁾ Odločba Komisije v zadevi N 257/07 – Španija – Nepovratna sredstva za gledališke produkcije v Baskiji, UL C 173, 26.7.2007, str. 2.

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis*, UL L 379, 28.12.2006, str. 5.

⁽⁶⁾ Glej člen 2(2) Uredbe (ES) št. 1998/2006 v zvezi s transportom; Uredbo Komisije (ES) št. 875/2007 z dne 24. julija 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoč *de minimis* v ribiškem sektorju in o spremembah Uredbe (ES) št. 1860/2004 (UL L 193, 25.7.2007, str. 6); ter Uredbo Komisije (ES) št. 1535/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh *de minimis* v sektorju kmetijske proizvodnje (UL L 337, 21.12.2007, str. 35).

⁽⁷⁾ Zadeva C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH.

43. Sodišče je navedlo,

„da se za državno intervencijo ne uporablja člen (107(1) Pogodbe), če jo je treba šteti za nadomestilo, ki pomeni plačilo za storitve, ki so jih opravila podjetja, ki prejemajo nadomestilo za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, tako da ta podjetja dejansko ne pridobijo nobene finančne koristi in da torej učinek omenjene intervencije ni, da se ta podjetja postavijo v ugodnejši konkurenčni položaj v primerjavi s konkurenčnimi podjetji. Da pa v konkretnem primeru takega nadomestila ne bi bilo treba šteti za državno pomoč, mora biti izpolnjenih več pogojev.

— Prvič, podjetje, ki prejema nadomestilo, mora dejansko izpolnjevati obveznosti javne storitve, te obveznosti pa morajo biti jasno opredeljene ...

— Drugič, merila, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, morajo biti določena vnaprej ter objektivno in pregledno, da bi se preprečila ekonomska ugodnost, ki bi prejemniku dajala prednost v primerjavi s konkurenčnimi podjetji. Če država članica izravna izgube nekega podjetja, ne da bi bila pred tem predhodno določena merila za tako nadomestilo, in če se naknadno izkaže, da opravljanje nekaterih storitev v okviru izpolnjevanja obveznosti javne storitve ni bilo ekonomsko učinkovito, se to šteje za finančno intervencijo, ki spada v pojem državne pomoči v smislu člena (107(1) Pogodbe).

— Tretjič, nadomestilo ne sme presegati tistega, kar je potrebno za kritje vseh ali dela stroškov, ki so nastali z izpolnjevanjem obveznosti javne storitve ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička [...].

— Četrtoč, če podjetje, ki se mu naloži izpolnjevanje obveznosti javne storitve, v konkretnem primeru ni izbrano s postopkom oddaje javnega naročila, ki omogoča, da se izbere tisti ponudnik, ki lahko te storitve opravlja z najnižjimi stroški za skupnost, se mora raven potrebnega nadomestila določiti na podlagi analize stroškov, ki bi jih povprečno, dobro vodeno podjetje, ki je ustrezno opremljeno s prevoznimi sredstvi, zato da lahko zadosti zahtevam javne storitve, imelo pri izpolnjevanju teh obveznosti ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja teh obveznosti“ ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Zadeva C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, točke 87 do 93.

44. V oddelkih 3.2 do 3.6 bodo obravnavane različne zahteve, določene v sodni praksi v zadevi Altmark, in sicer pojem storitev splošnega gospodarskega pomena za namene člena 106 Pogodbe ⁽¹⁾, potreba po aktu o pooblastitvi ⁽²⁾, obveznost določitve meril za nadomestila ⁽³⁾, načela glede izogibanja prekomernim nadomestilom ⁽⁴⁾ in načela glede izbire izvajalca ⁽⁵⁾.

3.2 Obstoje storitve splošnega gospodarskega pomena

45. Pojem storitve splošnega gospodarskega pomena ni statičen, ampak se spreminja, med drugim glede na potrebe državljanov, tehnološkega in tržnega razvoja ter socialne in politične izbire v zadevni državi članici. Sodišče je določilo, da je storitev splošnega gospodarskega pomena storitev, ki ima v primerjavi z drugimi gospodarskimi dejavnostmi posebne značilnosti ⁽⁶⁾.

46. Ker ni posebnih pravil na ravni Unije, ki bi opredeljevala obseg za obstoj storitve splošnega gospodarskega pomena, imajo države članice visoko stopnjo diskrecije pri uvrščanju storitev med storitve splošnega gospodarskega pomena in dodeljevanju nadomestil izvajalcem zadevnih storitev. Pristojnost Komisije na tem področju je omejena na preverjanje, ali je država članica naredila očitno napako pri uvrščanju storitve med storitve splošnega gospodarskega pomena ⁽⁷⁾, in na ocenjevanje, ali gre pri dodelitvi nadomestila za državno pomoč. Če obstajajo specifična pravila Unije, mora država članica pri izvajanju diskrecijske pravice upoštevati tudi ta pravila, kar pa ne vpliva na dolžnost Komisije, da opravi oceno, ali je bila storitev splošnega gospodarskega pomena za namene nadzora državne pomoči pravilno uvrščena.

47. Prvo merilo sodbe v zadevi Altmark zahteva opredelitev naloge izvajanja storitve splošnega gospodarskega pomena.

Ta zahteva sovпада z zahtevo iz člena 106(2) Pogodbe ⁽⁸⁾. Iz člena 106(2) Pogodbe izhaja, da so podjetja, pooblaščenca za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, podjetja, ki jim je zaupana „posebna naloga“ ⁽⁹⁾. Pooblastitev podjetja za izvajanje „posebne naloge opravljanja javnih storitev“ pomeni zagotavljanje storitev, ki jih podjetje, če bi upoštevalo le lasten poslovni interes, ne bi opravljalo ali jih ne bi opravljalo v istem obsegu ali pod istimi pogoji ⁽¹⁰⁾. Države članice ali Unija lahko na podlagi merila splošnega pomena za opravljanje teh storitev določijo posebne obveznosti.

48. Komisija zato meni, da ni ustrezno s posebnimi zahtevami opravljanja javne storitve pogojevati dejavnosti, ki jo podjetja, ki poslujejo pod običajnimi tržnimi pogoji, že opravljajo oziroma bi jo lahko opravljala zadovoljivo in pod pogoji, kot so cena, objektivne kakovostne lastnosti, kontinuiteta in dostop do storitve, ki so skladni z javnim interesom, kakor ga opredeli država članica ⁽¹¹⁾. Kar zadeva vprašanje, ali lahko trg omogoča opravljanje storitve, je ocena Komisije omejena na preverjanje, ali je država članica naredila očitno napako.

49. Dober primer tega načela je sektor širokopasovnih povezav, za katerega je Komisija že jasno navedla, katere vrste dejavnosti se lahko obravnavajo kot storitve splošnega gospodarskega pomena. Komisija zlasti poudarja dejstvo, da se vzpostavitev vzporedne širokopasovne infrastrukture na območjih, na katerih so zasebni vlagatelji že opravili naložbe v širokopasovno omrežno infrastrukturo (ali dodatno večajo svojo omrežno infrastrukturo) in že zagotavljajo konkurenčne širokopasovne storitve z zadostno pokritostjo, ne bi smela obravnavati kot storitev splošnega gospodarskega pomena. V nasprotnem primeru, tj. kadar vlagatelji ne morejo zagotoviti ustrezne pokritosti s širokopasovnim dostopom, se nadomestilo za storitve splošnega gospodarskega pomena lahko dodeli pod določenimi pogoji ⁽¹²⁾.

50. Komisija je tudi mnenja, da morajo biti storitve, uvrščene med storitve splošnega gospodarskega pomena, namenjene državljanom ali biti v interesu celotne družbe.

⁽¹⁾ Glej oddelek 3.2.

⁽²⁾ Glej oddelek 3.3.

⁽³⁾ Glej oddelek 3.4.

⁽⁴⁾ Glej oddelek 3.5.

⁽⁵⁾ Glej oddelek 3.6.

⁽⁶⁾ Zadeva C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova*, Recueil, str. I-5889, točka 27; zadeva C-242/95, *GT-Link A/S*, Recueil, str. I-4449, točka 53; ter zadeva C-266/96, *Corsica Ferries France SA*, Recueil, str. I-3949, točka 45.

⁽⁷⁾ Zadeva T-289/03, *BUPA in drugi proti Komisiji*, ZOdl., str. II-81, točke 166 do 169 in 172; zadeva T-17/02, *Fred Olsen*, ZOdl., str. II-2031, točka 216.

⁽⁸⁾ Zadeva T-289/03, *British United Provident Association Ltd (BUPA) proti Komisiji*, ZOdl., str. II-81, točki 171 in 224.

⁽⁹⁾ Glej zlasti zadevo C-127/73, *BRT proti SABAM*, Recueil, str. 313.

⁽¹⁰⁾ Glej zlasti člen 2 Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1).

⁽¹¹⁾ Zadeva C-205/99, *Analir*, Recueil, str. I-1271, točka 71.

⁽¹²⁾ Podrobnejše določbe so na voljo v odstavkih 24 do 30 Sporočila Komisije – Smernice Skupnosti o uporabi pravil o državni pomoči v zvezi s hitro postavitvijo širokopasovnih omrežij (UL C 235, 30.9.2009, str. 7).

3.3 Akt o pooblastitvi

51. Člen 106(2) Pogodbe se uporablja, če je za izvajanje storitve splošnega gospodarskega pomena pooblaščen eno ali več podjetij. Torej mora država zadevna podjetja pooblastiti za opravljanje posebne naloge ⁽¹⁾. Prvo merilo sodbe v zadevi Altmark določa tudi, da mora biti podjetju naložena obveznost opravljanja javne storitve. Da bi se upoštevala sodna praksa iz zadeve Altmark, morajo biti z dodelitvijo javne storitve določene tudi obveznosti zadevnih podjetij in organa.
52. Nalogo opravljanja javnih storitev je treba dodeliti z aktom, ki ima lahko glede na zakonodajo posamezne države članice obliko zakona ali podzakonskega akta ali pogodbe. Lahko se določi tudi v več aktih. Komisija v takih primerih ponavadi zahteva, da mora akt ali vrsta aktov določati vsaj:
- (a) vsebino in trajanje obveznosti javne storitve;
 - (b) zadevno podjetje in, če je primerno, ozemlje;
 - (c) vrsto vseh izključnih ali posebnih pravic, ki jih podjetju dodeli zadevni organ;
 - (d) merila za izračun, nadzor in pregled nadomestila ter
 - (e) ureditve za preprečitev kakršnega koli prekomernega nadomestila in njegovo izterjavo.

53. Udeležba izvajalca storitve v postopku, s katerim se mu dodeli naloga javne storitve, ne pomeni, da naloga ne izhaja iz akta javnega organa. To drži tudi v primeru, če se pooblastitev izda na zahtevo izvajalca storitve ⁽²⁾. V nekaterih državah članicah ni neobičajno, da organi financirajo storitve, ki jih je zasnoval in predlagal izvajalec sam. Vendar se mora organ odločiti glede odobritve izvajalčevega predloga pred dodelitvijo kakršnih koli nadomestil. Obvezni sestavni deli akta o pooblastitvi se lahko vstavijo neposredno v sklep o sprejetju predloga izvajalca ali pa se sprejme ločen pravni akt, npr. pogodba z izvajalcem.

3.4 Merila za nadomestilo

54. Merila, ki so podlaga za izračun nadomestila, morajo biti objektivno in pregledno določena vnaprej, da podjetja, ki prejmejo nadomestilo, ne bi imela gospodarske prednosti pred konkurenčnimi podjetji.
55. Vnaprejšnja določitev meril za nadomestilo ne pomeni, da mora biti nadomestilo izračunano na podlagi posebne

formule (npr. cene na dan, obrok, potnika ali število uporabnikov). Pomembno je samo, da je od začetka jasno, kako se bo nadomestilo določilo.

56. Kadar se organ odloči, da bo dodelil nadomestilo za kritje vseh stroškov izvajalca, mora že na začetku določiti, kako se bodo ti stroški določili in izračunali. V navedenem okviru se lahko upoštevajo samo stroški, ki so neposredno povezani z opravljanjem storitve splošnega gospodarskega pomena. Odbiti se morajo vsi prihodki, ki jih ima podjetje z opravljanjem storitve splošnega gospodarskega pomena.
57. Kadar se podjetju v okviru nadomestila ponudi tudi zmerni dobiček, je treba v aktu o pooblastitvi prav tako določiti merila za izračun tega dobička.
58. Kadar je predviden pregled zneska nadomestila med obdobjem pooblastitve, morata biti v aktu o pooblastitvi določena način izvedbe tega pregleda in morebiten učinek, ki ga lahko ima na celotni znesek nadomestila.
59. Če se storitev splošnega gospodarskega pomena dodeli s postopkom javnega razpisa, je treba način izračuna nadomestila vključiti v dokumentacijo, ki se zagotovi vsem podjetjem, ki si želijo sodelovati v postopku.

3.5 Izogibanje prekomernemu nadomestilu

60. V skladu s tretjim merilo iz sodbe v zadevi Altmark nadomestilo ne sme presegati tistega, kar je potrebno za kritje vseh ali dela stroškov, ki so nastali z izpolnjevanjem obveznosti javne storitve, ob upoštevanju realiziranih prejemkov in zmernega dobička. Zato se mora kakršen koli mehanizem v zvezi z izbiro izvajalca storitve določiti tako, da je stopnja nadomestila določena na podlagi teh elementov.
61. Zmerni dobiček pomeni stopnjo donosa kapitala ⁽³⁾, ki bi jo v celotnem obdobju pooblastitve potrebovalo povprečno podjetje, ki razmišlja o tem, ali naj opravlja storitev splošnega gospodarskega pomena, pri čemer bi upoštevalo stopnjo tveganja. Stopnja tveganja je odvisna od zadevnega sektorja ter vrste storitve in mehanizma nadomestila. Stopnjo bi bilo treba, kadar je to možno, določiti s sklicevanjem na stopnjo donosa kapitala pri podobnih vrstah pogodb o javnih storitvah, ki se izvajajo v konkurenčnih pogojih (npr. pogodbe, dodeljene na podlagi javnega

⁽¹⁾ Glej zlasti zadevo C-127/73, BRT proti SABAM, Recueil, str. 313.

⁽²⁾ Zadeva T-17/02, Fred Olsen, točka 188.

⁽³⁾ Pri tem stopnja donosa kapitala pomeni notranjo stopnjo donosa na naloženi kapital podjetja v celotnem obdobju projekta, tj. razmerje med notranjo stopnjo donosa in denarnimi tokovi pogodbe.

razpisa). Kadar v sektorju ni podjetja, primerljivega s podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, je možno sklicevanje na primerljiva podjetja, ki imajo sedež v drugih državah članicah, ali po potrebi na podjetja iz drugih sektorjev, pod pogojem, da se upoštevajo posebne značilnosti posameznega sektorja. Pri določanju zmerne dobička lahko države članice uvedejo merila, iz katerih izhajajo spodbude, ki se zlasti nanašajo na kakovost opravljene storitve in povečanje učinkovitosti proizvodnje. Povečanja učinkovitosti ni mogoče doseči na račun kakovosti opravljene storitve.

3.6 Izbira izvajalca

62. V skladu s četrtem merilom iz sodbe v zadevi Altmark se mora ponujeno nadomestilo dodeliti na podlagi postopka oddaje javnega naročila, ki omogoča izbiro ponudnika, ki lahko te storitve zagotavlja po najnižjih stroških za skupnost, ali na podlagi primerjave s povprečnim dobro vodenim podjetjem, ki razpolaga z ustreznimi viri.

3.6.1 Znesek nadomestila, kadar se storitve splošnega gospodarskega pomena dodelijo na podlagi ustreznega postopka javnega razpisa

63. Najlažji način, da lahko javni organi izpolnijo četrto merilo iz sodbe v zadevi Altmark, je izvedba odprtega, preglednega in nediskriminatornega postopka oddaje javnega naročila v skladu z Direktivo 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev⁽¹⁾ in Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev⁽²⁾, kot je navedeno v nadaljevanju⁽³⁾. Kot je navedeno v odstavku 5, je v skladu z veljavnimi pravili Unije izvedba takšnega postopka oddaje javnega naročila pogosto obvezna.

64. Tudi v primerih, ko se to po pravu ne zahteva, je izvedba odprtega, preglednega in nediskriminatornega postopka oddaje javnega naročila primeren način primerjave različnih morebitnih ponudb in določitve višine nadomestila, tako da se izključi pomoč.

65. Na podlagi sodne prakse Sodišča je mogoče s postopkom oddaje javnega naročila izločiti državno pomoč le, če

postopek omogoča, da se izbere tisti ponudnik, ki lahko te storitve opravlja z „najnižjimi stroški za skupnost“.

66. Glede na značilnosti razpisa je odprti⁽⁴⁾ postopek, ki je v skladu z zahtevo iz pravil na področju javnih naročil, vsekakor sprejemljiv, vendar lahko za izpolnjevanje četrtega merila iz sodbe v zadevi Altmark zadostuje tudi omejeni⁽⁵⁾ postopek, razen če je zainteresiranim izvajalcem onemogočeno sodelovanje v razpisu brez utemeljenih razlogov. Po drugi strani konkurenčni dialog⁽⁶⁾ ali postopek s pogajanjem po predhodni objavi⁽⁷⁾ pritožbenemu organu podeljuje široko diskrecijsko pravico in lahko omejuje sodelovanje zainteresiranih subjektov. Zato se lahko le v izjemnih primerih šteje za zadostnega za izpolnjevanje četrtega merila iz sodbe v zadevi Altmark. Postopek s pogajanjem brez predhodne objave obvestila o naročilu⁽⁸⁾ ne more zagotoviti, da se v postopku izbere ponudnik, ki lahko navedene storitve opravlja z najnižjimi stroški za skupnost.

67. Kar zadeva merila za dodelitev storitve, „najnižja cena“⁽⁹⁾ očitno izpolnjuje četrto merilo iz sodbe v zadevi Altmark. Kot zadostna se šteje tudi „ekonomsko najugodnejša ponudba“⁽¹⁰⁾, če so merila za dodelitev, vključno z okoljskimi⁽¹¹⁾ ali socialnimi merili, dovolj tesno povezana z vsebino storitve, ki se izvaja, in omogočajo ujemanje zneska ekonomsko najugodnejše ponudbe s tržno vrednostjo⁽¹²⁾. V takih okoliščinah je lahko primerna uporaba mehanizma za vračanje sredstev, da se vnaprej omeji tveganje prekomernega nadomestila. Naročnik lahko določi standarde kakovosti, ki jih morajo izpolnjevati vsi gospodarski subjekti, prav tako pa lahko pri oddaji naročila upošteva kakovostne vidike v zvezi z različnimi predlogi.

68. Nazadnje lahko obstajajo okoliščine, v katerih se s postopkom oddaje naročila ne morejo zagotoviti najnižji stroški za skupnost, saj ne omogoča dovolj odprte in resnične konkurence. To bi lahko, na primer zaradi posebnih značilnosti zadevne storitve, veljalo za obstoječe

⁽⁴⁾ Člen 1(11)(a) Direktive 2004/18/ES, člen 1(9)(a) Direktive 2004/17/ES.

⁽⁵⁾ Člen 1(11)(b) Direktive 2004/18/ES, člen 1(9)(b) Direktive 2004/17/ES.

⁽⁶⁾ Člen 29 Direktive 2004/18/ES.

⁽⁷⁾ Člen 30 Direktive 2004/18/ES, člen 1(9)(a) Direktive 2004/17/ES.

⁽⁸⁾ Člen 31 Direktive 2004/18/ES. Glej tudi člen 40(3) Direktive 2004/17/ES.

⁽⁹⁾ Člen 53(1)(b) Direktive 2004/18/ES, člen 55(1)(b) Direktive 2004/17/ES.

⁽¹⁰⁾ Člen 53(1)(a) Direktive 2004/18/ES, člen 55(1)(a) Direktive 2004/17/ES; zadeva 31/87, Beentjes, Recueil, str. 4635, in zadeva C-225/98, Komisija proti Franciji, Recueil, str. I-7445; zadeva C-19/00, SIAC Construction, Recueil, str. I-7725.

⁽¹¹⁾ Glej na primer novo izdajo objave „Buying Green! A Handbook on Green public procurement“, ki je na voljo na naslovu: http://ec.europa.eu/environment/gpp/buying_handbook_en.htm.

⁽¹²⁾ To pomeni, da morajo biti merila opredeljena tako, da omogočajo učinkovito konkurenco, ki kar najbolj zmanjšuje prednost uspešnega ponudnika.

⁽¹⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 114.

⁽²⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ Komisija namerava to sporočilo spremeniti, ko bodo sprejeta nova pravila Unije na področju javnih naročil, da se pojasni relevantnost uporabe postopkov, določenih v teh novih pravilih, za namene državne pomoči.

pravice intelektualne lastnine ali potrebno infrastrukturo v lasti posameznega izvajalca storitev. Podobno v primeru postopkov, v katerih je predložena samo ena ponudba, razpisa ni mogoče šteti za zadostnega, da se zagotovijo najnižji stroški za skupnost.

3.6.2 *Znesek nadomestila, kadar se storitve splošnega gospodarskega pomena ne dodelijo na podlagi postopka javnega razpisa*

69. Kadar za dano storitev obstaja splošno sprejeto tržno nadomestilo, je to najboljše merilo za nadomestilo, če se ne izvede javni razpis ⁽¹⁾.

70. Kadar takšno tržno nadomestilo ne obstaja, je treba znesek nadomestila določiti na podlagi analize stroškov, ki bi jih imelo povprečno dobro vodeno podjetje, ki razpolaga z ustreznimi materialnimi viri, ki mu omogočajo izpolnjevanje potrebnih zahtev za opravljanje javne storitve, pri izpolnjevanju teh obveznosti, pri čemer se upoštevajo realizirani prejemki in zmerni dobiček za izpolnjevanje teh obveznosti. Taka določitev nadomestila preprečuje, da bi se kot merilo uporabili visoki stroški neučinkovitega podjetja.

71. Ker pojem „dobro vodenega podjetja“ ni uradno določen, bi morale države članice uporabiti objektivna merila, ki so v gospodarstvu reprezentativna za zadovoljivo upravljanje. Komisija meni, da samo ustvarjanje dobička ni dovolj, da bi se podjetje uvrščalo med „dobro vodena podjetja“. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da so lahko finančni rezultati podjetij, zlasti v sektorjih, v katerih se najpogosteje opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, močno odvisni od njihove tržne moči ali sektorskih pravil.

72. Komisija je mnenja, da pojem „dobro vodenega podjetja“ vključuje upoštevanje veljavnih nacionalnih ali mednarodnih računovodskih standardov ali računovodskih standardov Unije. Države članice lahko svoje analize med drugim opravijo na podlagi analitičnih razmerij, ki so reprezentativna za produktivnost (na primer promet v razmerju do vloženega kapitala, skupni stroški v razmerju do prometa, promet na zaposlenega, dodana vrednost na zaposlenega ali stroški za zaposlene v razmerju do dodane vrednosti). Države članice lahko uporabijo tudi analitična razmerja, ki se nanašajo na kakovost ponudbe v primerjavi s pričakovanji uporabnikov. Če podjetje, pooblaščen za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, ne

izpolnjuje meril kakovosti, ki jih je določila zadevna država članica, ni dobro vodeno podjetje, tudi če posluje z nizkimi stroški.

73. Podjetja s takšnimi analitičnimi razmerji, ki so reprezentativna za učinkovito upravljanje, se lahko obravnavajo kot reprezentativna povprečna podjetja. Vendar je treba pri analizi in primerjavi stroškovnih struktur upoštevati velikost zadevnega podjetja in dejstvo, da lahko v nekaterih sektorjih soobstajajo podjetja z zelo različnimi stroškovnimi strukturami.

74. Sklicevanje na stroške „povprečnega“ podjetja v zadevnem sektorju pomeni, da obstaja zadostno število podjetij, katerih stroški se lahko upoštevajo. Ta podjetja lahko delujejo v isti ali drugih državah članicah. Vendar Komisija meni, da se ni mogoče sklicevati na stroške podjetja, ki ima monopolni položaj ali prejema nadomestilo za javne storitve, dodeljeno pod pogoji, ki niso v skladu z zakonodajo Unije, saj bi bili lahko stroški v obeh primerih višji od običajnih. Upoštevati je treba vse stroške, ki se nanašajo na storitve splošnega gospodarskega pomena, tj. neposredni stroški, ki so potrebni za izvajanje storitve splošnega gospodarskega pomena, in ustrezni prispevek k posrednim stroškom, ki so skupni izvajanju storitve splošnega gospodarskega pomena in drugim dejavnostim.

75. Če lahko država članica pokaže, da stroškovna struktura podjetja, pooblaščenega za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, ustreza povprečni stroškovni strukturi učinkovitih in primerljivih podjetij v zadevnem sektorju, se za znesek nadomestila, s katerim bo podjetje pokrilo svoje stroške, vključno z zmernim dobičkom, šteje, da izpolnjuje četrto merilo iz sodbe v zadevi Altmark.

76. Pojem „podjetje, ki razpolaga z ustreznimi materialnimi viri“ pomeni podjetje, ki ima na voljo potrebne vire, da lahko nemudoma začne izpolnjevati obveznosti javne storitve, ki jih mora izpolnjevati podjetje, pooblaščen za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena.

77. „Zmerni dobiček“ pomeni stopnjo donosa kapitala ⁽²⁾, ki bi jo v celotnem obdobju pooblastitve potrebovalo povprečno podjetje, ki razmišlja o tem, ali naj opravlja storitev splošnega gospodarskega pomena, pri čemer bi upoštevalo stopnjo tveganja, kot je opisano v oddelku 3.5.

⁽¹⁾ Glej na primer Odločbo Komisije v zadevi C 49/06 – Italija – Državna pomoč Italije za Poste Italiane v zvezi z nadomestilom za distribucijo potrdil o poštne varčevanju, UL L 189, 21.7.2009, str. 3.

⁽²⁾ Pri tem stopnja donosa kapitala pomeni notranjo stopnjo donosa na naloženi kapital podjetja v celotnem obdobju projekta, tj. razmerje med notranjo stopnjo donosa in denarnimi tokovi pogodbe.

SPOROČILO KOMISIJE

Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)

(Besedilo velja za EGP)

(2012/C 8/03)

1. NAMEN IN PODROČJE UPORABE

1. Da bi se nekatere storitve splošnega gospodarskega pomena lahko opravljale na podlagi načel in pogojev, ki omogočajo izpolnjevanje njihovih nalog, se lahko izkaže, da je potrebna finančna podpora javnih organov, kadar prihodki iz opravljanja storitve ne omogočajo kritja stroškov, ki izhajajo iz izpolnjevanja obveznosti javne storitve.
 2. Iz sodne prakse Sodišča Evropske unije izhaja ⁽¹⁾, da nadomestilo za javne storitve ne pomeni državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, če so izpolnjeni nekateri pogoji ⁽²⁾. Kadar so navedeni pogoji izpolnjeni, se člen 108 Pogodbe ne uporablja.
 3. Če nadomestilo za javne storitve ne izpolnjuje navedenih pogojev in če so izpolnjena splošna merila za uporabo člena 107(1) Pogodbe, tako nadomestilo pomeni državno pomoč, za katero se uporabljajo členi 106, 107 in 108 Pogodbe.
 4. Komisija je v svojem sporočilu o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena ⁽³⁾, pojasnila pogoje, pod katerimi se nadomestilo za javne storitve šteje za državno pomoč. Poleg tega bo v svoji uredbi o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena ⁽⁴⁾, določila pogoje, pod katerimi za majhne zneske nadomestila za javne storitve velja, da ne vplivajo na trgovino med državami članicami in/ali ne povzročajo izkrivljanja konkurence oziroma nevarnosti za tako izkrivljanje. V teh okoliščinah nadomestilo ni zajeto v člen 107(1) Pogodbe in se zato zanj ne uporablja postopek priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.
 5. Člen 106(2) Pogodbe določa pravno podlago za oceno združljivosti državne pomoči na področju storitev splošnega gospodarskega pomena. V tem členu je navedeno, da morajo podjetja, pooblaščenca za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, oziroma podjetja, ki imajo značaj dohodkovnega monopola, ravnati po pravilih iz Pogodbe, zlasti po pravilih o konkurenci. Vendar je v členu 106(2) Pogodbe določena izjema od pravil iz Pogodbe, če bi uporaba pravil o konkurenci pravno ali dejansko ovirala izvajanje nalog, ki so takim podjetjem dodeljene. Ta izjema se uporablja le, kadar ni vpliva na razvoj trgovine v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije.
 6. V Sklepu Komisije 2012/21/EU ⁽⁵⁾ o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena ⁽⁶⁾, so določeni pogoji, pod katerimi se nekatere vrste nadomestila za javne storitve obravnavajo kot združljive z notranjim trgovom v skladu s členom 106(2) Pogodbe in so izvzete iz zahteve po predhodni priglasitvi iz člena 108(3) Pogodbe.
 7. Načela iz tega sporočila se uporabljajo za nadomestila za javne storitve, ki pomenijo državno pomoč, za katero se ne uporablja Sklep xxxx z dne 2012/21/EU. Za tovrstna nadomestila velja zahteva po predhodni priglasitvi iz člena 108(3) Pogodbe. To sporočilo podrobno določa pogoje, pod katerimi se taka državna pomoč lahko obravnava kot združljiva z notranjim trgovom na podlagi člena
- ⁽¹⁾ Sodbe v zadevi C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH („Altmark“), Recueil, str. I-7747, ter združenih zadevah C-34/01 do C-38/01, Enirisorse SpA proti Ministero delle Finanze, Recueil, str. I-14243.
- ⁽²⁾ Sodišče je v svoji sodbi v zadevi Altmark odločilo, da nadomestilo za opravljanje javne storitve ne pomeni državne pomoči, kadar so izpolnjena štiri kumulativna merila. Prvič, podjetje, ki prejema nadomestilo, mora dejansko izvajati obveznosti javne storitve in te morajo biti jasno opredeljene. Drugič, merila, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, morajo biti določena vnaprej ter objektivno in pregledno. Tretjič, nadomestilo ne sme presegati tistega, kar je potrebno za kritje vseh ali nekaterih stroškov, ki so nastali z izpolnjevanjem obveznosti javne storitve ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička. Nazadnje, če podjetje, ki se mu naloži izpolnjevanje obveznosti javne storitve, v konkretnem primeru ni izbrano s postopkom oddaje javnega naročila, ki omogoča, da se izbere tisti ponudnik, ki lahko te storitve opravlja z najnižjimi stroški za skupnost, je treba raven potrebnega nadomestila določiti na podlagi analize stroškov, ki bi jih imelo povprečno, dobro vođeno podjetje, ki je ustrezno opremljeno.
- ⁽³⁾ Glej stran 23 tega Uradnega lista.
- ⁽⁴⁾ Glej stran 4 tega Uradnega lista.
- ⁽⁵⁾ UL L 7, 11.1.2012, str. 3.
- ⁽⁶⁾ UL L 7, 11.1.2012.

106(2) Pogodbe. Nadomešča okvir Skupnosti za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve ⁽¹⁾.

8. Načela iz tega sporočila se uporabljajo za nadomestila za javne storitve na področju zračnega in pomorskega prometa, brez poseganja v strožje posebne določbe iz sektorske zakonodaje Unije. Ne uporabljajo se niti za sektor kopenskega prometa niti za sektor storitev javne radiotelevizije iz Sporočila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za storitve javne radiotelevizije ⁽²⁾.
9. Pomoč za izvajalce storitev splošnega gospodarskega pomena, ki so v težavah, bo ocenjena na podlagi Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽³⁾.
10. Načela iz tega sporočila se uporabljajo brez poseganja v:
 - (a) zahteve, uvedene s pravom Unije na področju konkurence (zlasti člena 101 in 102 Pogodbe),
 - (b) zahteve, uvedene s pravom Unije na področju javnih naročil,
 - (c) določbe Direktive Komisije 2006/111/ES z dne 16. novembra 2006 o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij ⁽⁴⁾,
 - (d) dodatne zahteve, ki izhajajo iz Pogodbe ali sektorske zakonodaje Unije.

2. POGOJI ZA ZDRUŽLJIVOST NADOMESTILA ZA JAVNE STORITVE, KI POMENI DRŽAVNO POMOČ, Z NOTRANJIM TRGOM

2.1 Splošne določbe

11. Na trenutni stopnji razvoja notranjega trga je mogoče državno pomoč, ki ni zajeta v Sklepu 2012/21/EU, mogoče razglasiti za združljivo s členom 106(2) Pogodbe, če je potrebna za opravljanje zadevne storitve splošnega gospodarskega pomena in ne vpliva na razvoj trgovine v obsegu, ki je v nasprotju z interesi Unije. Za doseg takšnega ravnovesja morajo biti izpolnjeni pogoji iz oddelkov 2.2 do 2.10.

2.2 Resnična storitev splošnega gospodarskega pomena, kot je navedena v členu 106 Pogodbe

12. Pomoč mora biti dodeljena resnični in pravilno opredeljeni storitvi splošnega gospodarskega pomena, kakor je navedena v členu 106(2) Pogodbe.

13. Komisija je dala usmeritve glede zahtev v zvezi z opredelitvijo storitve splošnega gospodarskega pomena v svojem sporočilu o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena. Države članice zlasti ne morejo določiti posebnih obveznosti javne storitve za storitve, ki jih podjetja, ki poslujejo v običajnih tržnih razmerah, že opravljajo oziroma bi jih lahko opravljala zadovoljivo in pod pogoji, kot so cena, objektivne kakovostne lastnosti, kontinuiteta in dostop do storitve, ki so skladni z javnim interesom, kakor ga opredeli država članica. Kar zadeva vprašanje, ali lahko trg omogoča opravljanje storitve, je ocena Komisije omejena na preverjanje, ali je država članica pri opredelitvi naredila očitno napako, razen če določbe prava Unije določajo strožji standard.

14. Da bi države članice lahko uporabile načela iz tega sporočila, morajo dokazati, da so ustrezno proučile potrebe po javnih storitvah in pri tem opravile javna posvetovanja ali uporabile druge primerne instrumente, da bi upoštevale interese uporabnikov in izvajalcev storitev. To ne velja, kadar je jasno, da novo posvetovanje ne bo znatno prispevalo k nedavnemu posvetovanju.

2.3 Potreba po aktu o pooblastitvi, v katerem so določene obveznosti javne storitve in metode za izračun nadomestila

15. Zadevno podjetje mora biti pooblaščen za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena z enim ali več akti, katerih obliko lahko določi vsaka država članica. Izraz „država članica“ zajema centralne, regionalne in lokalne javne organe.

16. Akt oziroma akti morajo vključevati zlasti:

- (a) vsebino in trajanje obveznosti javne storitve,
- (b) zadevno podjetje in, če je primerno, ozemlje,
- (c) vrsto vseh izključnih ali posebnih pravic, ki jih podjetju dodeli organ, ki dodeli pomoč,
- (d) opis mehanizma nadomestila ter parametrov za izračun, spremljanje in pregled nadomestila ter

⁽¹⁾ UL C 297, 29.11.2005, str. 4.

⁽²⁾ UL C 257, 27.10.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

⁽⁴⁾ UL L 318, 17.11.2006, str. 17.

- (e) ureditve za preprečitev kakršnega koli prekomernega nadomestila in njegovo izterjavo.

2.4 Trajanje obdobja pooblastitve

17. Trajanje obdobja pooblastitve mora biti utemeljeno z navedbo objektivnih meril, kot je potreba po amortizaciji neprenosljivih stalnih sredstev. Trajanje obdobja pooblastitve načeloma ne sme biti daljše od obdobja, potrebnega za amortizacijo najpomembnejših sredstev, ki so potrebna za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena.

2.5 Skladnost z Direktivo 2006/111/ES

18. Pomoč bo veljala za združljivo z notranjim trgovom na podlagi člena 106(2) Pogodbe samo, kadar podjetje, če je primerno, spoštuje Direktivo 2006/111/ES⁽¹⁾. Za pomoč, ki ni skladna z navedeno direktivo, velja, da vpliva na razvoj trgovine v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije v smislu člena 106(2) Pogodbe.

2.6 Skladnost s pravili Unije na področju javnih naročil

19. Pomoč bo veljala za združljivo z notranjim trgovom na podlagi člena 106(2) Pogodbe samo, če je pristojni organ ob pooblastitvi zadevnega podjetja za opravljanje storitve spoštoval veljavna pravila Unije na področju javnih naročil oziroma se je zavezal, da jih bo spoštoval. To vključuje morebitne zahteve glede preglednosti, enakega obravnavanja in nediskriminiranja, ki izhajajo neposredno iz Pogodbe in iz sekundarnega prava Unije, če se uporablja. Za pomoč, ki ni skladna s takimi pravili in zahtevami, velja, da vpliva na razvoj trgovine v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije v smislu člena 106(2) Pogodbe.

2.7 Nediskriminatorna obravnava

20. Kadar organ dodeli eno storitev splošnega gospodarskega pomena v izvajanje več podjetjem, se nadomestilo izračuna po enaki metodi za vsako podjetje.

2.8 Znesek nadomestila

21. Znesek nadomestila ne sme presegati zneska, ki je nujen za kritje neto stroškov⁽²⁾ izpolnjevanja obveznosti javne storitve, vključno z zmernim dobičkom.
22. Znesek nadomestila se lahko določi na podlagi pričakovanih stroškov in prihodkov ali dejansko nastalih stroškov

in prihodkov ali pa se uporabi kombinacija obojega, odvisno od spodbud za učinkovitost, ki jih želi država članica zagotavljati že od začetka v skladu z odstavkoma 40 in 41.

23. Če nadomestilo v celoti ali delno temelji na pričakovanih stroških in prihodkih, se ti pričakovani stroški in prihodki morajo določiti v aktu o pooblastitvi. Temeljiti morajo na prepričljivih in merljivih parametrih v zvezi z gospodarskim okoljem, v katerem se opravlja storitev splošnega gospodarskega pomena. Po potrebi morajo temeljiti na strokovnem znanju in izkušnjah sektorskih regulativnih organov ali drugih od podjetja neodvisnih subjektov. Države članice morajo navesti vire, na katerih so osnovana ta pričakovanja⁽³⁾. Pri oceni stroškov se mora upoštevati pričakovano povečanje učinkovitosti, ki naj bi ga dosegel izvajalec storitve splošnega gospodarskega pomena v času pooblastitve.

Neto stroški, potrebni za izpolnjevanje obveznosti javne storitve

24. Dejanske ali pričakovane neto stroške, potrebne za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, bi bilo treba izračunati na podlagi metodologije NAC, kadar to zahteva zakonodaja Unije ali nacionalna zakonodaja in v drugih primerih, kadar je to mogoče.

Metodologija NAC

25. V skladu z metodologijo NAC se dejanski ali pričakovani neto stroški, potrebni za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, izračunajo kot razlika med neto stroški izbranega izvajalca javne storitve, če deluje z obveznostmi izvajanja javne storitve, ter njegovimi neto stroški ali dobičkom, če deluje brez navedenih obveznosti. Ustrezno pozornost je treba nameniti pravilni oceni stroškov, ki bi se jim izvajalec storitve po pričakovanju izognil, in prihodkov, ki jih ne bi imel, če ne bi izpolnjeval obveznosti javne storitve. Pri izračunu neto stroškov je treba oceniti koristi, vključno z nematerialnimi koristmi, v kolikor je to mogoče, za izvajalca storitve splošnega gospodarskega pomena.

26. Podrobnejša navodila o uporabi metodologije NAC so v Prilogi IV k Direktivi 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami⁽⁴⁾ ter Prilogi I k Direktivi

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2006/111/ES o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij.

⁽²⁾ Pri tem neto stroški pomenijo neto stroške, kakor so določeni v odstavku 25, ali stroške, zmanjšane za prihodke, kadar metodologije NAC (Net Avoided Cost) ni mogoče uporabiti.

⁽³⁾ Javni viri informacij, stroški, ki jih je imel izvajalec storitve splošnega gospodarskega pomena v preteklosti, stroški konkurenčnih podjetij, poslovni načrti, panožna poročila ipd.

⁽⁴⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštinih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve ⁽¹⁾.

27. Čeprav je metodologija NAC po mnenju Komisije najbolj natančna metoda za določanje stroškov izpolnjevanja obveznosti javne storitve, je lahko uporaba navedene metodologije v nekaterih primerih neizvedljiva ali neprimerna. Komisija lahko v takih ustrezno utemeljenih primerih sprejme druge metode za izračun neto stroškov, potrebnih za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, kot je metodologija na podlagi razporeditve stroškov.

Metodologija na podlagi razporeditve stroškov

28. V skladu z metodologijo razporeditve stroškov se lahko neto stroški, potrebni za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, izračunajo kot razlika med stroški in prihodki izbranega izvajalca pri izpolnjevanju obveznosti javne storitve, kakor so določeni in ocenjeni v aktu o pooblastitvi.
29. Stroški, ki se upoštevajo, vključujejo vse stroške, potrebne za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena.
30. Kadar so dejavnosti zadevnega podjetja omejene na storitev splošnega gospodarskega pomena, se lahko upoštevajo vsi njegovi stroški.
31. Če podjetje opravlja tudi dejavnosti zunaj obsega storitve splošnega gospodarskega pomena, lahko stroški, ki se upoštevajo, zajemajo vse neposredne stroške, potrebne za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, in ustrezen prispevek k posrednim stroškom, ki so skupni storitvi splošnega gospodarskega pomena in drugim dejavnostim. Stroški, povezani s katero koli dejavnostjo, ki se opravlja zunaj obsega storitve splošnega gospodarskega pomena, morajo zajemati vse neposredne stroške in ustrezen prispevek k skupnim stroškom. Za določitev ustreznega prispevka k skupnim stroškom se lahko kot referenčno merilo uporabijo tržne cene uporabe virov, če so na voljo ⁽²⁾. Če takih tržnih cen ni na voljo, se lahko ustrezni prispevek k skupnim stroškom določi z navedbo stopnje

zmerne dobička ⁽³⁾, ki naj bi ga podjetje po pričakovanjih ustvarilo z dejavnostmi zunaj obsega storitve splošnega gospodarskega pomena, ali z drugimi metodami, če so ustreznejše.

Prihodek

32. Prihodek, ki se upošteva, mora vključevati vsaj celotni prihodek, ki ga je ustvarila storitev splošnega gospodarskega pomena, kakor je določen v aktu o pooblastitvi, in prekomerne dobičke, ustvarjene iz naslova posebnih ali izključnih pravic, tudi če so povezane z drugimi dejavnostmi, kakor je opisano v odstavku 45, ne glede na to, ali so ti prekomerni dobički uvrščeni med državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe.

Zmerni dobiček

33. Zmerni dobiček pomeni stopnjo donosa kapitala ⁽⁴⁾, ki bi jo v celotnem obdobju pooblastitve potrebovalo povprečno podjetje, ki razmišlja o tem, ali naj opravlja storitev splošnega gospodarskega pomena, pri čemer bi upoštevalo pripadajočo stopnjo tveganja. Stopnja tveganja je odvisna od zadevnega sektorja ter vrste storitve in mehanizma nadomestila.
34. Za določitev zmerne dobička se lahko, kadar je to ustrezno utemeljeno, poleg stopnje donosa kapitala uporabljajo tudi drugi kazalniki dobičkonosnosti, kot so povprečni donos lastniškega kapitala ⁽⁵⁾ v obdobju pooblastitve, donos sredstev ali donos prodaje).
35. Države članice ne glede na izbrani kazalnik morajo predložiti Komisiji dokaze, da napovedani dobiček ne presega tistega, ki bi ga potrebovalo povprečno podjetje, ki razmišlja, ali bi opravljal storitev, na primer s sklicevanjem na donosnost, doseženo pri podobnih vrstah pogodb o javnih storitvah, ki se izvajajo pod konkurenčnimi pogoji.

⁽¹⁾ UL L 15, 21.1.1998, str. 14.

⁽²⁾ Sodišče se je v zadevi Chronopost (združene zadeve C-83/01 P, C-93/01 P in C-94/01 P, Chronopost SA, Recueil, str. I-6993) sklicevalo na „običajne tržne razmere“. „Ker v teh okoliščinah položaja družbe La Poste ni mogoče primerjati s položajem zasebne skupine podjetij brez monopolnega položaja, je treba zato nujno hipotetične „običajne tržne razmere“ ugotoviti z razpoložljivimi objektivnimi in dokazljivimi dejavniki.“

⁽³⁾ Zmerni dobiček se oceni predhodno (na podlagi pričakovanih dobičkov namesto realiziranih dobičkov), da bi se podjetje še naprej spodbujalo k povečevanju učinkovitosti pri opravljanju dejavnosti zunaj obsega storitve splošnega gospodarskega pomena.

⁽⁴⁾ Pri tem stopnja donosa kapitala pomeni notranjo stopnjo donosa na naloženi kapital podjetja v celotnem obdobju projekta, tj. notranja stopnja donosa denarnih tokov pogodbe.

⁽⁵⁾ V vsakem danem letu se računovodski kazalnik donosa lastniškega kapitala opredeli kot razmerje med dobičkom pred obrestmi in davki ter lastniškim kapitalom. Povprečno letno stopnjo donosa bi bilo treba izračunati za celotno obdobje pooblastitve, in sicer tako, da se kot diskontni faktor uporabijo stroški kapitala podjetja ali stopnja, ki je določena v sporočilu Komisije o referenčni obrestni meri, kar je primernejše.

36. Stopnja donosa kapitala, ki ne presega seštevka ustreznega menjalne obrestne mere ⁽¹⁾ in premije 100 baznih točk ⁽²⁾, se obravnava kot zmerina v vseh okoliščinah. Ustrezna menjalna obrestna mera je obrestna mera, pri kateri zapadlost in valuta ustrežata trajanju in valuti akta o pooblastitvi.

37. Kadar je opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena povezano z velikim poslovnim ali pogodbenim tveganjem, na primer ker je nadomestilo v obliki fiksnega pavšalnega plačila, ki krije pričakovane neto stroške in zmerni dobiček, podjetje pa posluje v konkurenčnem okolju, zmerni dobiček ne sme presegati ravni, ki ustreza stopnji donosa kapitala, ki je sorazmerna s stopnjo tveganja. Navedeno stopnjo bi bilo treba, kadar je možno, določiti z navedbo stopnje donosa kapitala pri podobnih vrstah pogodb o javnih storitvah, dodeljenih v konkurenčnih pogojih (na primer pogodbe, dodeljene na podlagi javnega razpisa). Če navedene metode ni mogoče uporabiti, se lahko uporabijo druge metode za določanje stopnje donosa kapitala, kadar je to utemeljeno ⁽³⁾.

38. Kadar opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena ni povezano z velikim poslovnim ali pogodbenim tveganjem, na primer ker so neto stroški, ki nastanejo pri opravljanju storitve splošnega gospodarskega pomena, večinoma v celoti naknadno povrnjeni, zmerni dobiček ne sme presegati ravni, ki ustreza ravni iz odstavka 36. Mehanizem nadomestila v takih primerih ne spodbuja izvajalca javne storitve k povečanju učinkovitosti. Zato je njegova uporaba strogo omejena na primere, v katerih lahko država članica utemelji, da upoštevanje proizvodne učinkovitosti in oblikovanje pogodbe tako, da bi spodbujala povečanje učinkovitosti, ni izvedljivo ali primerno.

Spodbude za učinkovitost

39. Države članice morajo pri oblikovanju metode za izračun nadomestila uvesti spodbude za učinkovito zagotavljanje visokokakovostnih storitev splošnega gospodarskega pomena, razen če lahko ustrezno utemeljijo, da take spodbude niso izvedljive ali primerne.

40. Spodbude za učinkovitost so lahko oblikovane tako, da ustrezajo posebnostim vsakega primera ali sektorja. Države

članice lahko tako vnaprej določijo fiksno višino nadomestila, v kateri je predvideno in upoštevano povečanje učinkovitosti, ki naj bi ga podjetje po pričakovanjih doseglo v času trajanja akta o pooblastitvi.

41. Namesto navedenega lahko države članice v aktu o pooblastitvi določijo cilje glede proizvodne učinkovitosti, pri čemer višino nadomestila pogojijo z ravno doseganja ciljev. Če podjetje ne doseže ciljev, bi bilo treba nadomestilo zmanjšati na podlagi metode izračuna, ki se določi v aktu o pooblastitvi. Če pa v nasprotju s tem podjetje preseže cilje, bi bilo treba nadomestilo povečati na podlagi metode izračuna, ki je določena v aktu o pooblastitvi. Premije, povezane s povečanjem proizvodne učinkovitosti, se določijo na ravni, ki omogoča uravnovešeno porazdelitev koristi med podjetjem in državo članico in/ali uporabniki.

42. Vsak tak mehanizem za spodbujanje izboljšanja učinkovitosti mora temeljiti na objektivnih in merljivih merilih, kakor so določena v aktu o pooblastitvi in so predmet naknadne ocene, ki jo ob upoštevanju načela preglednosti izvede subjekt, ki je neodvisen od izvajalca storitve splošnega gospodarskega pomena.

43. Povečanje učinkovitosti ne bi smela vplivati na kakovost opravljene storitve in bi morala spoštovati standarde iz zakonodaje Unije.

Določbe, ki se uporabljajo za podjetja, ki izvajajo tudi dejavnosti zunaj obsega storitve splošnega gospodarskega pomena ali opravljajo več storitev splošnega gospodarskega pomena

44. Kadar podjetje opravlja dejavnosti znotraj in zunaj obsega storitve splošnega gospodarskega pomena, se v internih računovodskih izkazih stroški in prejemki, povezani s storitvijo splošnega gospodarskega pomena, prikazujejo ločeno od tistih, ki so povezani z drugimi storitvami, v skladu z načeli iz odstavka 31. Kadar je podjetje pooblaščen za opravljanje več storitev splošnega gospodarskega pomena, ki so jih podelili različni organi ali pa gre za različne storitve splošnega gospodarskega pomena, morajo interni računovodski izkazi podjetja omogočati preverjanje, ali je morda prišlo do prekomernega nadomestila na ravni posamezne storitve splošnega gospodarskega pomena.

45. Če ima zadevno podjetje posebne ali izključne pravice, povezane z dejavnostmi, ki ne sodijo v obseg storitve splošnega gospodarskega pomena, za katero je bila dodeljena pomoč, in katerih dobiček presega zmerni dobiček, ali ima to podjetje koristi zaradi drugih prednosti, ki jih dodeli država, se te upoštevajo in vključijo v njegov prihodek, ne glede na njihovo razvrstitev za namene člena 107(1) Pogodbe. Zmerni dobiček od dejavnosti, v zvezi s katerimi ima podjetje posebne ali izključne pravice, je treba predhodno oceniti glede na tveganje, nastalo zaradi zadevnega podjetja, ali odsotnost tveganja. Navedena ocena mora

⁽¹⁾ Menjalna obrestna mera ustreza medbančni obrestni meri (IBOR) z daljšo zapadlostjo. Na finančnih trgih se uporablja kot referenčna stopnja za določanje stopnje financiranja.

⁽²⁾ Premija 100 baznih točk je med drugim namenjena za nadomestilo likvidnostnega tveganja, povezanega z dejstvom, da izvajalec storitve splošnega gospodarskega pomena, ki vloži kapital v pogodbo za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, ta kapital veže za obdobje akta o pooblastitvi in svojega deleža ne bo mogel prodati tako hitro in s tako majhnimi stroški kot v primeru najbolj razširjenih sredstev in sredstev, ki so brez likvidnostnega tveganja.

⁽³⁾ Na primer s primerjavo donosa s tehtanimi povprečnimi stroški kapitala podjetja v zvezi z zadevno dejavnostjo ali s povprečnim donosom kapitala za zadevni sektor v zadnjih letih, pri čemer je treba upoštevati, ali bi bili zgodovinski podatki lahko primerni za namene napovedi.

upoštevati tudi spodbude za učinkovitost, ki jih je država članica uvedla v zvezi z opravljanjem zadevnih storitev.

46. Država članica se lahko odloči, da je treba dobičke iz naslova drugih dejavnosti, ki se opravljajo zunaj obsega storitev splošnega gospodarskega pomena, zlasti tistih, pri katerih se uporablja infrastruktura, ki je potrebna za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, v celoti ali delno dodeliti za financiranje storitev splošnega gospodarskega pomena.

Prekomerno nadomestilo

47. Prekomerno nadomestilo pomeni nadomestilo, ki ga podjetje prejme nad zneskom pomoči, kakor je opredeljen v odstavku 21, za celotno trajanje pogodbe. Kot je navedeno v odstavkih 39 do 42, lahko podjetje presežek, ki je posledica večjega povečanja učinkovitosti od pričakovanega, zadrži kot dodaten zmerni dobiček, kakor je določeno v aktu o pooblastitvi ⁽¹⁾.
48. Ker prekomerno nadomestilo ni potrebno za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, pomeni nezdržljivo državno pomoč.
49. Države članice morajo zagotoviti, da nadomestilo, ki ga podelijo za upravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, izpolnjuje zahteve iz tega sporočila in zlasti da podjetja na prejemajo nadomestila, ki presega znesek, določen v skladu z zahtevami iz tega oddelka. Države članice morajo na zahtevo Komisije zagotoviti dokaze. Izvajati morajo redna preverjanja ali zagotovijo izvajanje takih preverjanj ob koncu obdobja pooblastitve, vsekakor pa največ vsaka tri leta. Za pomoč, ki je dodeljena drugače kot s postopkom oddaje javnega naročila z objavo ⁽²⁾, je treba preverjanja običajno izvajati vsaj vsaki dve leti.
50. Če je država članica vnaprej določila fiksno višino nadomestila, v kateri je ustrezno predvideno in upoštevano povečanje učinkovitosti, ki naj bi ga izvajalec javne storitve po pričakovanih dosegel v obdobju pooblastitve na podlagi pravilne razporeditve stroškov in prihodkov ter zmernih pričakovanih, kot so opisana v tem oddelku, je preverjanje prekomernega nadomestila načeloma omejeno na preverjanje, ali je stopnja dobička, do katere je izvajalec upravičen v skladu z aktom o pooblastitvi, dejansko zmerna v skladu s predhodno oceno.

⁽¹⁾ Podobno bo primanjkljaj, ki je posledica manjšega povečanja učinkovitosti od pričakovanega, delno nosilo podjetje, če je tako določeno v aktu o pooblastitvi.

⁽²⁾ Kot je pomoč, ki je podeljena na podlagi internih pogodb, koncesij brez konkurenčnega dodeljevanja ali postopkov oddaje javnega naročila brez predhodne objave.

2.9 Dodatne zahteve, ki so lahko potrebne za preprečitev vpliva na razvoj trgovine, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije

51. Zahteve iz oddelkov 2.1 do 2.8 običajno zadostujejo za zagotovitev, da pomoč ne izkrivlja konkurence v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije.
52. Vendar je možno, da bi lahko v nekaterih izjemnih okoliščinah hujše izkrivljanje konkurence na notranjem trgu ostalo nerešeno in da bi lahko pomoč vplivala na trgovino v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije.
53. Komisija bo v takem primeru proučila, ali bi bilo takšno izkrivljanje mogoče ublažiti z uvedbo pogojev ali zavez za države članice.
54. Razen v izjemnih okoliščinah se ne pričakuje, da bi prišlo do hujšega izkrivljanja konkurence v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije. Komisija bo omejila svojo pozornost na tisto izkrivljanje, pri katerem pomoč znatno škodi drugim državam članicam in delovanju notranjega trga, ker na primer podjetjem iz pomembnih gospodarskih sektorjev onemogoča doseganje obsega poslovanja, potrebnega za učinkovito delovanje.
55. Do takšnega izkrivljanja lahko na primer pride, če trajanja pooblastitve ni mogoče utemeljiti z navedbo objektivnih meril (kot je potreba po amortizaciji neprenosljivih stalnih sredstev) ali če je v pooblastitvi zajet sklop nalog (za katere običajno velja več ločenih pooblastitev brez izgube socialnih ugodnosti in dodatnih stroškov v smislu učinkovitosti in uspešnosti opravljanja storitev). Komisija bi v takem primeru proučila, ali bi bilo mogoče enako javno storitev enakovredno opravljati na manj izkrivlajoč način, na primer z bolj omejeno pooblastitvijo, kar zadeva trajanje ali obseg, ali prek ločenih pooblastitev.
56. Druga situacija, v kateri je lahko potrebna podrobnejša ocena, je, kadar država članica izvajalca javne storitve brez konkurenčnega izbirnega postopka pooblasti za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena na nerezerviranem trgu, na katerem se že opravljajo zelo podobne storitve ali na katerem se ob odsotnosti storitve splošnega gospodarskega pomena lahko pričakuje, da se bodo zelo podobne storitve opravljale v bližnji prihodnosti. Navedeni škodljivi učinki na razvoj trgovine so lahko izrazitejši, kadar naj bi se storitev splošnega gospodarskega pomena ponujala po ceni, ki je nižja od stroškov katerega koli dejanskega ali potencialnega izvajalca, z namenom omejevanja dostopa do trga. Zato lahko Komisija, ob siceršnjem celovitem upoštevanju široke diskrecijske pravice države članice glede opredelitve storitve splošnega gospodarskega pomena, zahteva spremembe, na primer pri dodelitvi pomoči, kadar lahko utemelji, da bi bilo mogoče enako storitev splošnega

gospodarskega pomena opravljati pod enakovrednimi pogoji za uporabnike na manj izkrivljajoč način in z nižjimi stroški za državo članico.

57. Podrobnejši pregled je potreben tudi, kadar je pooblastitev za izpolnjevanje obveznosti storitve povezana s posebnimi ali izključnimi pravicami, ki močno ovirajo konkurenco na notranjem trgu v obsegu, ki je v nasprotju z interesi Unije. Medtem ko je glavni temelj za razumevanje takega primera še naprej člen 106(1) Pogodbe, državne pomoči ni mogoče obravnavati kot združljive, kadar izključna pravica zagotavlja prednosti, ki jih ni bilo mogoče ustrezno oceniti, količinsko opredeliti ali razumeti na podlagi metod za izračun neto stroškov storitve splošnega gospodarskega pomena, opisanih v oddelku 2.8.
58. Komisija bo pozorna tudi na primere, ko pomoč omogoča podjetju, da financira razvoj ali uporabo infrastrukture, ki je ni mogoče reproducirati in omogoča preprečevanje dostopa do trga, na katerem se opravlja splošna storitev gospodarskega pomena, ali do povezanih ustreznih trgov. V tem primeru je lahko ustrezno zahtevati pravičen in nediskriminatoreni dostop konkurentov do infrastrukture pod ustreznimi pogoji.
59. Če je izkrivljanje konkurence posledica pooblastitve, ki ovira učinkovito izvrševanje zakonodaje Unije, namenjene ohranjanju nemotenega delovanja notranjega trga, bo Komisija proučila, ali bi bilo mogoče javno storitev enakovredno opravljati na manj izkrivljajoč način, na primer s celovitim izvajanjem sektorske zakonodaje Unije.

2.10 Preglednost

60. Zadevna država članica mora za vsako nadomestilo za storitev splošnega gospodarskega pomena, ki ga podeli na podlagi tega sporočila, na internetu ali na drug primeren način objaviti naslednje informacije:
- (a) rezultate javnega posvetovanja ali drugih ustreznih instrumentov iz odstavka 14,
 - (b) vsebino in trajanje obveznosti javne storitve,
 - (c) zadevno podjetje in, če je primerno, ozemlje,
 - (d) letne zneske pomoči, dodeljene zadevnemu podjetju.

2.11 Pomoč, ki izpolnjuje pogoje iz člena 2(1) Sklepa 2012/21/EU

61. Načela iz odstavkov 14, 19, 20, 24, 39, 51 do 59 in odstavka 60(a) se ne uporabljajo za pomoč, ki izpolnjuje pogoje iz člena 2(1) Sklepa 2012/21/EU.

3. POROČANJE IN OCENJEVANJE

62. Države članice vsaki dve leti poročajo Komisiji o izpolnjevanju zahtev iz tega sporočila. Poročila morajo vsebovati pregled uporabe tega sporočila za različne sektorje izvajalcev storitev, vključno z:
- (a) opisom uporabe načel iz tega sporočila za storitve, ki spadajo v področje njegove uporabe, vključno z internimi dejavnostmi,
 - (b) skupnim zneskom pomoči, dodeljene podjetjem, ki spadajo v področje uporabe tega sporočila, vključno z razčlenitvijo po gospodarskem sektorju upravičencev,
 - (c) navedbo, ali je za določeno vrsto storitve uporaba načel iz tega sporočila povzročila težave ali so tretje osebe glede nje vložile pritožbe, ter
 - (d) morebitne druge informacije v zvezi z uporabo načel iz tega sporočila, ki jih zahteva Komisija in jih je treba pravočasno navesti pred predložitvijo poročila.

Prvo poročilo se predloži do 30. junija 2014.

63. Poleg tega morajo države članice v skladu z zahtevami Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾ (zdaj člen 108 Pogodbe) in Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽²⁾ Komisiji predložiti letna poročila o pomoči, dodeljeni v skladu s sklepom Komisije, ki temelji na tem sporočilu.
64. Poročila bodo objavljena na spletišču Komisije.
65. Komisija namerava izvesti pregled tega sporočila do 31. januarja 2017.

4. POGOJI IN OBVEZNOSTI, PRILOŽENI SKLEPOM KOMISIJE

66. V skladu s členom 7(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 lahko Komisija pozitivnemu sklepu priloži pogoje, pod katerimi se pomoč lahko šteje kot združljiva z notranjim trgom, in lahko določi obveznosti, da zagotovi nadzor nad izpolnjevanjem sklepa. Na področju storitev splošnega gospodarskega pomena se pogoji in obveznosti lahko izkažejo za potrebne zlasti za zagotovitev, da pomoč, dodeljena zadevnemu podjetju, ne povzroči neupravičenega izkrivljanja konkurence in trgovine na notranjem trgu. V tem

⁽¹⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽²⁾ UL L 140, 30.4.2004, str. 1.

okviru se lahko redna poročila ali druge obveznosti izkažejo za potrebne glede na posebni položaj vsake storitve splošnega gospodarskega pomena.

5. UPORABA

67. Komisija bo določbe tega sporočila začela uporabljati 31. januarja 2012.
68. Komisija bo načela iz tega sporočila uporabljala za vse projekte pomoči, ki ji bodo priglašeni, in sprejela odločitev v zvezi z navedenimi projekti v skladu z navedenimi načeli, tudi če bodo projekti priglašeni pred 31. januarjem 2012.
69. Komisija bo načela iz tega sporočila uporabljala za nezakonito pomoč, v zvezi s katero bo sprejela odločitev po 31. januarju 2012, tudi če je bila pomoč dodeljena pred

tem datumom. Vendar se v primeru, da je bila pomoč dodeljena pred 31. januarjem 2012, načela iz odstavkov 14, 19, 20, 24, 39 in 60 ne uporabljajo.

6. USTREZNI UKREPI

70. Komisija kot ustrezne ukrepe v skladu s členom 108(1) Pogodbe predlaga, naj države članice objavijo seznam obstoječih shem pomoči v zvezi z nadomestilom za javne storitve, ki jih je treba uskladiti s tem sporočilom do 31. januarja 2013, in naj navedene sheme pomoči uskladijo s tem sporočilom do 31. januarja 2014.
71. Države članice bi morale do 29. februarja 2012 potrditi Komisiji, da se strinjajo s predlaganimi ustreznimi ukrepi. Če Komisija od posamezne države članice ne bo prejela nobenega odgovora, bo štela, da se zadevna država članica ne strinja.

SPOROČILO KOMISIJE**Odobritev vsebine osnutka Uredbe Komisije o pomoči de minimis za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena****(Besedilo velja za EGP)**

(2012/C 8/04)

Komisija je 20. decembra 2011 odobrila vsebino osnutka Uredbe Komisije o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Osnutek Uredbe Komisije je priložen temu sporočilu. Javno posvetovanje o tem osnutku bo trajalo en mesec z začetkom na dan objave tega sporočila.

PRILOGA

OSNUTEK UREDBE KOMISIJE (EU) št. .../...

z dne 20. decembra 2011

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči ⁽¹⁾ in zlasti člena 2(1) Uredbe,

po objavi osnutka te uredbe ⁽²⁾,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 994/98 pooblašča Komisijo, da z uredbo določi prag, pod katerim se šteje, da ukrepi pomoči ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in zato zanje ne velja postopek priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.
- (2) Na podlagi navedene uredbe je Komisija sprejela zlasti Uredbo (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* ⁽³⁾, ki določa splošno zgornjo mejo *de minimis* v višini 200 000 EUR na upravičenca v obdobju treh proračunskih let.
- (3) Izkušnje Komisije na področju uporabe pravil o državni pomoči za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe, so pokazale, da se lahko zgornja meja, pod katero se šteje, da ugodnosti, dodeljene tem podjetjem, ne vplivajo

na trgovino med državami članicami in/ali ne povzročajo izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, v nekaterih primerih razlikuje od splošne zgornje meje *de minimis* iz Uredbe (ES) št. 1998/2006. Za vsaj nekatere od teh ugodnosti je verjetno, da pomenijo nadomestilo za dodatne stroške, povezane z opravljanjem storitev splošnega gospodarskega pomena. Poleg tega ima veliko dejavnosti, ki jih lahko opredelimo kot storitve splošnega gospodarskega pomena, ozemeljsko omejeno področje uporabe. Zato je primerno, da se poleg Uredbe (ES) št. 1998/2006 uvede še uredba s posebnimi pravili *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena.

- (4) Po izkušnjah Komisije naj bi za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, veljalo, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in/ali ne povzroča izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, če skupni znesek pomoči, dodeljene za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki jo prejme upravičeno podjetje, ne presega 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

- (5) Ker v sektorjih primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva in akvakulture veljajo posebni predpisi in ker obstaja nevarnost, da bi pri teh sektorjih zneski pomoči, ki so manjši od zneskov, navedenih v tej uredbi, lahko izpolnili merila iz člena 107(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne sme uporabljati. To ne pomeni, da se ukrepi, odobrene podjetjem v sektorju ribištva, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, ki niso povezane z ribiškimi proizvodi, kot je na primer odstranjevanje odpadkov na morju. Vendar je treba izključiti pomoč za nabavo vozil za cestni prevoz tovora, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo cestne prevoze blaga za najem ali plačilo, da bi se upoštevali majhna povprečna velikost podjetij, ki delujejo v sektorju cestnega prevoza tovora in potniškega prometa, presežne zmogljivosti v sektorju in cilji prometne politike v zvezi s cestnimi zastoji in prevozom tovora. To ne zbuja dvomov glede ugodne obravnave Komisije v zvezi z državno pomočjo za čistejša in okolju prijaznejša vozila v drugih instrumentih Unije poleg te uredbe. Glede na Sklep Sveta 2010/787/EU z dne 10. decembra 2010 o državnih pomočeh za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov ⁽⁴⁾ se ta uredba ne sme uporabljati za sektor premogovništva.

⁽¹⁾ UL L 142, 14.5.1998, str. 1.⁽²⁾ UL C 8, 11.1.2012, str. 23.⁽³⁾ UL L 379, 28.12.2006, str. 5.⁽⁴⁾ UL L 336, 21.12.2010, str. 24.

- (6) Na podlagi podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov na eni ter nekmetijskih proizvodov na drugi strani naj bi se ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev uporabljala za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Niti dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo, kot so žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc, niti prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne sme šteti za predelavo ali trženje.
- (7) Sodišče je odločilo, da so, takoj ko Unija izda predpise za uvedbo skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, države članice zavezane, da se vzdržijo sprejemanja vseh ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme. Iz tega razloga se ta uredba ne sme uporabljati za pomoči, katerih višina je določena na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne sme uporabljati za podporo *de minimis*, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (8) Ta uredba se ne sme uporabljati za izvozno pomoč *de minimis* ali pomoč *de minimis*, ki daje prednost domačim proizvodom pred uvoženimi.
- (9) Ta uredba se ne sme uporabljati za podjetja v težavah v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah⁽¹⁾.
- (10) Ukrepi pomoči, ki presegajo zgornjo mejo pomoči *de minimis*, se ne smejo razdeliti na več manjših delov, da bi ti deli lahko spadali v področje uporabe te uredbe.
- (11) Pomoč *de minimis* je treba v skladu z načeli, ki urejajo pomoč iz člena 107(1) Pogodbe, šteti kot dodeljeno v trenutku, ko se zakonska pravica prejema pomoči prenese na podjetje na podlagi nacionalnega pravnega režima, ki se uporablja.
- (12) Da se prepreči izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, določenim v različnih instrumentih Unije, se poleg pomoči *de minimis* v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v sklepu, ki ga je sprejela Komisija.
- (13) Ta uredba ne sme omejiti uporabe Uredbe (ES) št. 1998/2006 na podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Državam članicam mora biti še naprej prepuščeno, da se pri pomoči, dodeljeni za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, sklicujejo na to uredbo ali na Uredbo (ES) št. 1998/2006.
- (14) Sodišče je v sodbi v zadevi Altmark⁽²⁾ določilo merila za opredelitev, kdaj nadomestilo za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena ne pomeni državne pomoči. Vendar se pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe v nobenem primeru ne sme dodeliti skupaj s kakršnim koli nadomestilom v zvezi z opravljanjem iste storitve ne glede na to, ali v skladu s sodbo v zadevi Altmark pomeni državno pomoč ali ne. Ukrep pomoči tako spada v to uredbo le, če celotni znesek nadomestila ne glede na to, ali pomeni državno pomoč ali ne, ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi.
- (15) Ta uredba bi morala zaradi preglednosti in za njeno pravilno uporabo določiti jasno zgornjo mejo tudi za primere, ko se pomoč ne dodeli v obliki donacije, ampak v drugih oblikah, kot je posojilo ali dotok svežega kapitala. Za enotno, pregledno in preprosto uporabo pravil o državni pomoči bi bilo treba mogoče to zgornjo mejo uporabljati neodvisno od posebnih značilnosti ukrepa in ne bi smela zahtevati nobenega izračunavanja. Zato bi se morala za pomoč, ki se ne dodeli v obliki donacij, ta uredba uporabljati le, če znesek, ki se izplača podjetju, ne presega 500 000 EUR. Če se pomoč dodeli v obliki jamstva, bi se morala ta uredba uporabljati le, kadar zajamčeni del osnovnega posojila ne presega 500 000 EUR.
- (16) Dolžnost Komisije je, da poskrbi za izpolnjevanje pravil o državni pomoči in še zlasti, da pomoč, dodeljena po pravilih *de minimis*, izpolnjuje pogoje teh pravil. V skladu z načelom sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji bi morale države članice olajšati izvršitev te naloge z vzpostavitev potrebnih orodij, da se tako zagotovi, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene istemu podjetju za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ne preseže splošne dopustne zgornje meje. Zato in zaradi zagotovitve skladnosti z določbami o kumulaciji s pomočjo na podlagi Uredbe (ES) št. 1998/2006 morajo države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* v skladu s to uredbo zadevno podjetje obvestiti o znesku pomoči in navesti, da gre za pomoč *de minimis*, ter se pri tem sklicevati na to uredbo. Poleg tega mora zadevna država članica pred odobritvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis* na podlagi te uredbe ali Uredbe (ES) št. 1998/2006, ki jo je podjetje prejelo v zadevnem proračunskem letu ali v obdobju

(1) UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

(2) Zadeva C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, in Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, Recueil, str. I-7747.

dveh prejšnjih proračunskih let. Države članice bi morale imeti možnost zagotovitve, da se upoštevanje zgornje meje zagotovi tudi z uporabo centralnega registra.

- (17) Ta uredba se uporablja brez vpliva na zahteve prava Unije na področju javnih naročil ali dodatnih zahtev, ki izhajajo iz Pogodbe ali sektorske zakonodaje Unije.
- (18) To uredbo je treba uporabljati za pomoč, ki je bila pred njenim začetkom veljavnosti dodeljena podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
- (a) pomoč za podjetja, dejavna na področju ribiškega sektorja in sektorja akvakulture, kakor jo zajema Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ⁽¹⁾;
- (b) pomoč za podjetja, dejavna na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi;
- (c) pomoč za podjetja, dejavna na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi, v naslednjih primerih:
- (i) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg;
- (ii) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;
- (d) pomoč za izvozne dejavnosti, usmerjene v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
- (e) pomoč, ki je odvisna od uporabe domačih proizvodov v breme uvoženih proizvodov;
- (f) pomoč za podjetja, dejavna v sektorju premogovništva, kakor je opredeljena v Sklepu 2010/787/EU;
- (g) pomoč za nabavo vozil za cestni prevoz tovora, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo cestne prevoze blaga za najem ali plačilo;
- (h) pomoč za podjetja v težavah.

3. V tej uredbi:

- (a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov;
- (b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;
- (c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti proizvod na zalogi ali ga razstavljati z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu, ter vsako dejavnost, s katero se proizvod pripravi za tako prvo prodajo. Prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.

Člen 2

Pomoč *de minimis*

1. Za pomoč, dodeljeno podjetjem v zvezi z opravljanjem storitve splošnega gospodarskega pomena, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril člena 107(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjuje pogoje, določene v tej uredbi.
2. Ta uredba se lahko uporablja za ukrepe pomoči le, če skupni znesek pomoči, dodeljene podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, ne presega 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.
3. Če se pomoč ne dodeli v obliki donacije, ampak v drugi obliki, kot so posojila ali dotok svežega kapitala, se lahko zanjo ta uredba uporablja le, če znesek, ki se izplača podjetju, ne presega zgornje meje iz odstavka 2. Če se pomoč dodeli v obliki jamstva, zjamčeni del osnovnega posojila ne sme presegati navedene zgornje meje.
4. Če skupni znesek pomoči, dodeljene podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, presega zgornjo mejo iz odstavka 2, se ta uredba ne uporablja za navedeno pomoč niti za del pomoči, ki te zgornje meje ne presega. V takem primeru se ta uredba za ta ukrep pomoči ne uporablja.
5. Skupaj s pomočjo *de minimis* se v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v sklepu, ki ga je sprejela Komisija.

⁽¹⁾ UL L 17, 21.1.2000, str. 22.

6. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se lahko dodeli skupaj s pomočjo *de minimis* na podlagi Uredbe (ES) št. 1998/2006 do zgornje meje iz člena 2(2) te uredbe. Vendar se pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe ne sme dodeliti skupaj s kakršnim koli nadomestilom v zvezi z opravljanjem iste storitve splošnega gospodarskega pomena ne glede na to, ali pomeni državno pomoč ali ne.

Člen 3

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju na podlagi te uredbe dodeliti pomoč *de minimis*, to podjetje pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči (izraženem v bruto ekvivalentu dotacije) za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, za katero je dodeljena, in ob izrecnem sklicevanju na to uredbo, z navedbo njenega naslova in mesta objave v *Uradnem listu Evropske unije*, navede, da gre za pomoč *de minimis*. Kadar je pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo dodeljena različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni to obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru sheme. V takem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali se upošteva zgornja meja iz člena 2(2). Država članica od podjetja, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, pred dodelitvijo pomoči pridobi tudi pisno izjavo ali izjavo v elektronski obliki o kakršni koli drugi pomoči *de minimis*, dodeljeni v zadevnem proračunskem letu ali v obdobju dveh prejšnjih proračunskih let podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, na podlagi te uredbe ali Uredbe (ES) št. 1998/2006.

Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele potem, ko preveri, da se s tem skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, na podlagi te uredbe, ne bo zvišal na raven, ki bi presegala zgornjo mejo iz člena 2(2), ter da so bila upoštevana pravila o kumulaciji iz člena 2(6).

2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, dodeljenih podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, ki jih je dodelil kateri koli organ v tej državi članici, se odstavek 1 za zadevno državo članico ne uporablja.

3. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Tako zbrane evidence vsebujejo vse informacije, potrebne kot dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 proračunskih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemah pomoči *de minimis* se hranijo 10 let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru takšne sheme. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, da v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, še zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje na podlagi te uredbe ali Uredbe (ES) št. 1998/2006.

Člen 4

Prehodne določbe

Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, pred njenim začetkom veljavnosti, če ta pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 1 in 2. Vsako pomoč za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, oceni Komisija v skladu z ustreznimi sklepi, okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

Po prenehanju veljavnosti te uredbe lahko izvajanje vsake pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, poteka še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 5

Začetek veljavnosti in obdobje veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba se uporablja do 31. decembra 2018.

Komisija namerava opraviti pregled te uredbe pet let po njenem začetku veljavnosti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

10. januarja 2012

(2012/C 8/05)

1 euro =

Valuta			Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,2808	AUD	avstralski dolar	1,2379
JPY	japonski jen	98,39	CAD	kanadski dolar	1,3021
DKK	danska krona	7,4355	HKD	hongkonški dolar	9,9471
GBP	funt šterling	0,82820	NZD	novozelandski dolar	1,6098
SEK	švedska krona	8,8120	SGD	singapurski dolar	1,6506
CHF	švicarski frank	1,2136	KRW	južnokorejski won	1 478,49
ISK	islandska krona		ZAR	južnoafriški rand	10,3390
NOK	norveška krona	7,6555	CNY	kitajski juan	8,0858
BGN	lev	1,9558	HRK	hrvaška kuna	7,5325
CZK	češka krona	25,785	IDR	indonezijska rupija	11 722,29
HUF	madžarski forint	312,31	MYR	malezijski ringit	4,0127
LTL	litovski litas	3,4528	PHP	filipinski peso	56,335
LVL	latvijski lats	0,6981	RUB	ruski rubelj	40,3900
PLN	poljski zlot	4,4626	THB	tajski bat	40,512
RON	romunski leu	4,3620	BRL	brazilski real	2,3030
TRY	turška lira	2,3921	MXN	mehiški peso	17,3805
			INR	indijska rupija	66,3390

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

Obvestilo o vodnikih Evropske unije po dobri praksi

(2012/C 8/06)

Na podlagi opravljene ocene se Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali strinja z objavo naslovov in referenc naslednjih vodnikov Evropske unije po dobrih praksah v skladu s členom 9 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil ⁽¹⁾:

Naslov: Vodnik po dobrih proizvodnih praksah za „tekoče, koncentrirane, zamrznjene in sušene jajčne proizvode“, ki se uporabljajo kot živilske sestavine (jajčni proizvodi, ki niso pripravljeni za zaužitje)

Avtor: Združenje evropskih predelovalcev jajc (EEPA)

Referenca: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

Naslov: Vodnik Skupnosti po dobrih higienskih praksah pri vzreji kokoši in jatah kokoš nesnic

Avtor: Odbor Združenja kmetijskih proizvajalcev EU in Splošna konfederacija kmetijskih zadrug v Evropski uniji (COPA-COGECA), Evropska unija trgovcev z jajci, jajčnimi proizvodi, perutnino in divjadjo na debelo (EUWEP)

Referenca: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Naslov: Vodnik po dobri higienski praksi za preprečevanje patogenih mikroorganizmov in nadzor nad njimi, s posebnim poudarkom na salmoneli pri kokoših vrste *Gallus gallus* (brojlerji), ki se vzrejajo za proizvodnjo mesa na kmetijah, ter med lovom, natovarjanjem in prevozom

Avtor: Odbor Združenja kmetijskih proizvajalcev EU in Splošna konfederacija kmetijskih zadrug v Evropski uniji (COPA-COGECA), Združenje predelovalcev perutnine in trgovcev s perutnino v EU (AVEC)

Referenca: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Naslov: Vodnik Skupnosti po dobri higienski praksi in uporaba načel HACCP pri proizvodnji naravnih črev za klobase

Avtor: Evropsko združenje za naravna čreva za klobase (ENSCA)

Referenca: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

⁽¹⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

Podatki, ki so jih predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov

(Besedilo velja za EGP)

(2012/C 8/07)

Št. pomoči: SA.33146 (11/XF)

Država članica: Francija

Organ, ki dodeli pomoč: FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer.

Ime podjetja, ki prejme individualno ad hoc pomoč: Organizacije proizvajalcev

Pravna podlaga:

- Article 75 de la loi n° 1312/2003 du 30 décembre 2003 de finances rectificatives pour 2003.
- člen 17 Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 z dne 22. julija 2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov
- člen 37(n) Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo

Znesek dodeljene individualne ad hoc pomoči:

- 2 milijona EUR v letu 2012,
- 1,3 milijona EUR v letu 2013,
- 0,7 milijona EUR v letu 2014.

Maksimalna intenzivnost pomoči: 60 %

Datum začetka izvajanja: leto 2012

Trajanje individualne pomoči (predvideni datum izplačila zadnjega zneska): Rok za predložitev zahtevka za izplačilo preostalega zneska pomoči je 31. december 2015.

Cilj pomoči: Podpora prestrukturiranju organizacij proizvajalcev

Uporabljeni člen: člen 17 Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 z dne 22. julija 2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov.

Zadevna dejavnost: Ribištvo in ribogojstvo

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
12 rue Henri Rol-Tanguy
TSA 20002
93555 Montreuil-sous-Bois Cedex
FRANCE

Spletni naslov, na katerem so opisani pogoji, v skladu s katerimi se dodeli individualna ad hoc pomoč zunaj sheme pomoči:

<http://agriculture.gouv.fr/europe-et-international>

Utemeljitev:

S to pomočjo naj bi se podprlo prestrukturiranje organizacij proizvajalcev z nacionalnimi sredstvi iz fiskalne dajatve za OFIMER (ki ga je od 1. aprila 2009 nadomestil FranceAgriMer in prevzel vse dejavnosti prejšnjega organa).

Uporaba uredbe o izjemah je utemeljena iz dveh razlogov:

- na eni strani odločitev Komisije o državni pomoči št. N 544/03 glede parafiskalne dajatve za OFIMER med strukturnimi ukrepi skupnega interesa financiranja te vrste ne določa, ker sodelovanje pri ukrepih za prestrukturiranje takrat ni bilo predvideno v okviru Finančnega instrumenta za usmerjanje ribištva. To je bilo namreč vključeno pod točko n) člena 37 Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo šele po sprejetju odločitve Komisije;
- na drugi strani uporaba ukrepa 3-1 (člen 37) Uredbe (ES) št. 1198/2006 o Evropskem skladu za ribištvo s finančnega vidika ni možna glede na visoko raven porabe zadevnih finančnih sredstev ter ravni in perspektiv porabe sredstev drugih ukrepov in usmeritev Evropskega sklada za ribištvo, ki omejujejo možnosti za prerazporeditev in pregled finančnega osnutka.

Obvestilo ministra za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske na podlagi člena 3(2) Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov

(2012/C 8/08)

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske sporoča, da je prejel vlogo za pridobitev dovoljenja za iskanje ogljikovodikov v bloku H16, kot je označen na zemljevidu iz Priloge 3 k Zakonu o rudarstvu (Vladni uradni list 2002, št. 245).

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije vabi v skladu z navedeno direktivo in s členom 15 Zakona o rudarstvu (Uradni list Kraljevine Nizozemske 2002, št. 542) vse zainteresirane strani, da oddajo konkurenčne vloge za pridobitev dovoljenja za pridobivanje ogljikovodikov v bloku H16 nizozemskega epikontinentalnega pasu.

Za izdajo dovoljenj je pristojen minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije. Merila, pogoji in zahteve iz člena 5(1) in (2) ter člena 6(2) zgoraj navedene direktive so določeni v Zakonu o rudarstvu (Uradni list Kraljevine Nizozemske 2002, št. 542).

Vloge se lahko oddajo v 13 tednih po objavi tega razpisa v Uradnem listu Evropske unije na naslov:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Vloge, ki bodo prispele na navedeni naslov po tem datumu, ne bodo upoštevane.

Odločitev o vlogah bo sprejeta najpozneje v dvanajstih mesecih po izteku tega roka.

Dodatne informacije so na voljo pri: g. E. J. Hoppel, telefon: +31 703797762.

Obvestilo ministra za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske na podlagi člena 3(2) Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov

(2012/C 8/09)

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske sporoča, da je prejel vlogo za pridobitev dovoljenja za iskanje ogljikovodikov v bloku G18, kot je označen na zemljevidu iz Priloge 3 k Zakonu o rudarstvu (Vladni uradni list 2002, št. 245).

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije vabi v skladu z navedeno direktivo in s členom 15 Zakona o rudarstvu (Uradni list Kraljevine Nizozemske 2002, št. 542) vse zainteresirane strani, da oddajo konkurenčne vloge za pridobitev dovoljenja za pridobivanje ogljikovodikov v bloku G18 nizozemskega epikontinentalnega pasu.

Za izdajo dovoljenj je pristojen minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije. Merila, pogoji in zahteve iz člena 5(1) in (2) ter člena 6(2) zgoraj navedene direktive so določeni v Zakonu o rudarstvu (Uradni list Kraljevine Nizozemske 2002, št. 542).

Vloge se lahko oddajo v 13 tednih po objavi tega razpisa v *Uradnem listu Evropske unije* na naslov:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Vloge, ki bodo prispele na navedeni naslov po tem datumu, ne bodo upoštevane.

Odločitev o vlogah bo sprejeta najpozneje v dvanajstih mesecih po izteku tega roka.

Dodatne informacije so na voljo pri: g. E. J. Hoppel, telefon: +31 703797762.

Obvestilo ministra za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske na podlagi člena 3(2) Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov

(2012/C 8/10)

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske sporoča, da je prejel vlogo za pridobitev dovoljenja za iskanje ogljikovodikov v bloku M3, kot je označen na zemljevidu iz Priloge 3 k Zakonu o rudarstvu (Vladni uradni list 2002, št. 245).

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije vabi v skladu z navedeno direktivo in s členom 15 Zakona o rudarstvu (Uradni list Kraljevine Nizozemske 2002, št. 542) vse zainteresirane strani, da oddajo konkurenčne vloge za pridobitev dovoljenja za pridobivanje ogljikovodikov v bloku M3 nizozemskega epikontinentalnega pasu.

Za izdajo dovoljenj je pristojen minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije. Merila, pogoji in zahteve iz člena 5(1) in (2) ter člena 6(2) zgoraj navedene direktive so določeni v Zakonu o rudarstvu (Uradni list Kraljevine Nizozemske 2002, št. 542).

Vloge se lahko oddajo v 13 tednih po objavi tega razpisa v *Uradnem listu Evropske unije* na naslov:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Vloge, ki bodo prispele na navedeni naslov po tem datumu, ne bodo upoštevane.

Odločitev o vlogah bo sprejeta najpozneje v dvanajstih mesecih po izteku tega roka.

Dodatne informacije so na voljo pri: g. E. J. Hoppel, telefon: +31 703797762.

Sporočilo ministra za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije Kraljevine Nizozemske v skladu s členom 3(2) Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov

(2012/C 8/11)

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije sporoča, da je prejel vlogo za pridobitev dovoljenja za iskanje ogljikovodikov v bloku N1, kot je označen na zemljevidu, priloženem Prilogi 3 k Zakonu o rudarstvu (*Mijnbouwregeling*) (Vladni uradni list (*Staatscourant*) 2002, št. 245).

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije vabi v skladu z navedeno direktivo in 15. členom Zakona o rudarstvu (*Mijnbouwwet*) (Uradni list Kraljevine Nizozemske (*Staatsblad*) 2002, št. 542) vse zainteresirane strani, naj oddajo konkurenčne vloge za pridobitev dovoljenja za iskanje ogljikovodikov v bloku N1 nizozemskega epikontinentalnega pasu.

Minister za gospodarstvo, kmetijstvo in inovacije je pristojni organ za podeljevanje dovoljenj. Merila, pogoji in zahteve iz člena 5(1) in 5(2) ter člena 6(2) navedene direktive so določeni v Zakonu o rudarstvu (*Mijnbouwwet*) (Uradni list Kraljevine Nizozemske (*Staatsblad*) 2002, št. 542).

Vloge se lahko predložijo 13 tednov po objavi tega obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* in se pošljejo na naslov:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Vloge, prejete po tem roku, ne bodo upoštevane.

Odločitev o vlogah bo sprejeta najpozneje v 12 mesecih po izteku tega roka.

Za podrobnejše informacije se obrnite na g. E. J. Hoppla, ki je dosegljiv na telefonski številki: +31 703797762.

Povzetek podatkov, ki so jih predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov

(Besedilo velja za EGP)

(2012/C 8/12)

Št. pomoči: SA.33387 (11/XF)

Država članica: Španija

Regija/organ, ki dodeli pomoč: Comunitat Valenciana.

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme *ad hoc* pomoč: Ayudas a explotaciones de piscicultura.

Pravna podlaga: Resolución de 4 de mayo de 2011, de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la que se adjudican a AGROALIMED determinadas tareas en explotaciones de piscicultura.

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek dodeljene *ad hoc* pomoči: 20 000 EUR.

Največja intenzivnost pomoči: 100 %

Datum začetka izvajanja: Od datuma objave.

Trajanje sheme ali dodeljene individualne pomoči (do 30. junija 2014), navedite: Proračun za zadnje tri mesece zadevnega leta.

Cilj pomoči: Izvajanje ukrepov v zvezi z zdravjem živali iz ribogojstva, ki se gojijo v ribogojnicah v avtonomni skupnosti Valencija.

Navedite, kateri od členov od 8 do 24 se uporablja:
Člen 14: Pomoč za ukrepe v zvezi z zdravjem živali.

Zadevni gospodarski sektor: Ribogojnice

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Conselleria de Agricultura Pesca y Alimentación
C/ Amadeo de Saboya, 2
46410 Valencia
ESPAÑA

Spletna stran:

http://www.agricultura.gva.es/web/c/document_library/get_file?uuid=d9ffb5e3-e479-44fb-894e-8b6b3a2b234d&groupId=16

Utemeljitev: Zaradi posebnosti dejavnosti ribogojstva je priporočljivo, da se uvede niz preventivnih ukrepov na področju zdravstvenega varstva živali in javnega zdravja. Ukrepi, za katere se dodeli pomoč, so ukrepi iz člena 14 Uredbe (ES) št. 736/2008 „Pomoč za ukrepe v zvezi z zdravjem živali“, njihov namen pa je izvajanje letnega načrta za zdravje živali za leto 2011.

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljane akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL